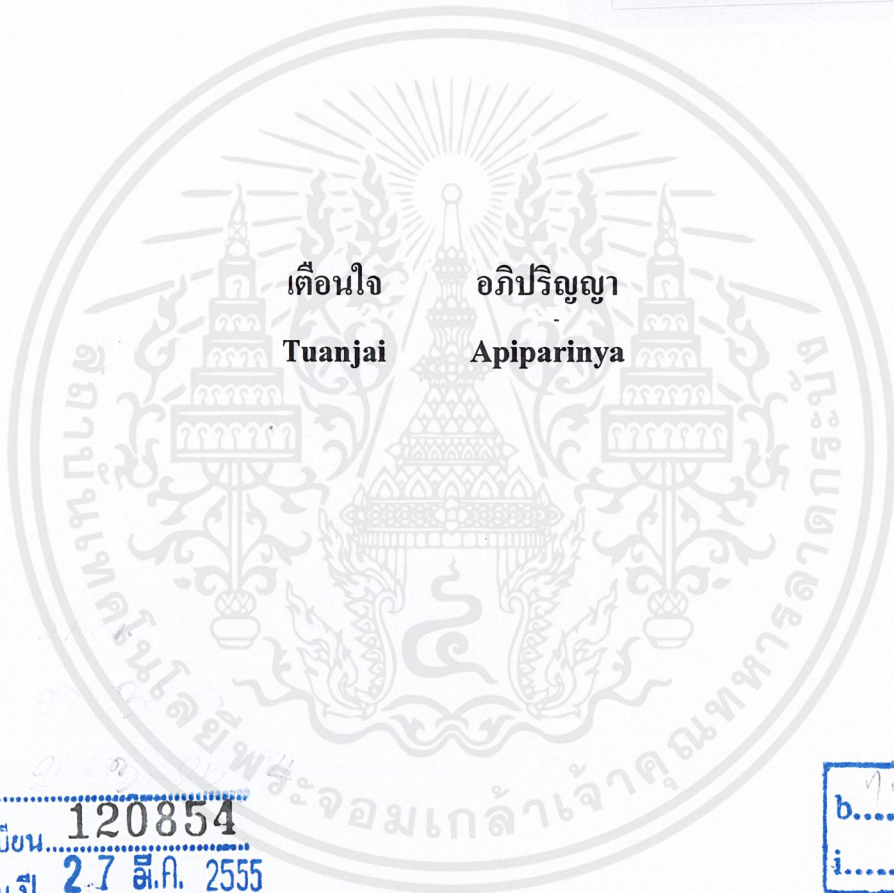

ความต้องการที่โหดร้าย

Cruel need

T120854

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน...**120854**
วัน,เดือน,ปี...**27** ส.ค. 2555

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

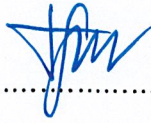
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553 - 2554

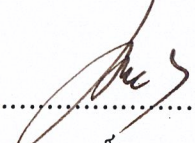
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลป
นิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

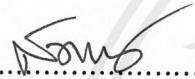

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร ทองคา)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์เชษฐา วราชวน)

กรรมการ

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กัญจณา คำโสภี)

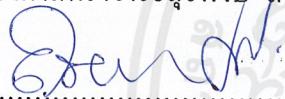
กรรมการ

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

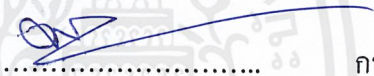
กรรมการ

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร คุษาชีวะ)

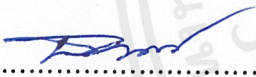
กรรมการ

..... กรรมการ
(อาจารย์ถนอมนวล เตชาคนิวงศ์)

กรรมการ

..... กรรมการ
(อาจารย์พัชรา แก้วทองตาล)

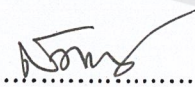
กรรมการ

..... กรรมการ
(อาจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิขลกุล)

กรรมการ

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

กรรมการและเลขานุการ

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปะนิพนธ์	ความต้องการที่โหดร้าย
	Cruel need
ชื่อ	นางสาวเตือนใจ อภิปริญา
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2553-2554
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมจึงเปลี่ยนแปลงไปด้วย เห็นได้ชัดจากวิถีชีวิตเพื่อการอยู่รอดที่ดำเนินไปนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย ความต้องการของปัจเจกบุคคลก็แตกต่างกัน เช่นเดียวกัน ความต้องการของยุคสมัยนี้เป็นความต้องการที่ไม่มีกลิ่นสิ้นสุด ในความจำกัดของทรัพยากรในธรรมชาติ มนุษย์จึงคิดพัฒนาสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติให้มีความพอเพียงต่อความต้องการแก่คนในยุคปัจจุบัน และความพอใจในธุรกิจอุตสาหกรรมอาหาร โดยการใช้กลยุทธ์หลักคือการเปลี่ยนแปลงพันธุกรรมสัตว์ เพื่อให้มีขนาดที่ขยายใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการ ของคนในสังคมขนาดใหญ่ โดยไม่คำนึงถึงผลตามมาของการผลิกระยะยาว รวมไปถึงสุขภาพของผู้บริโภคในสังคมที่เกิดมาจากพันธุกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในไถ่ในระบบอุตสาหกรรม เมื่อมีการผลิตเพื่อจำหน่ายก็ยิ่งปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ของตนให้ผลิตภัณฑ์เพื่อปรับลดภาพความโหดร้ายที่กระทำต่อไถ่ในรูปแบบต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลและการประสบความสำเร็จด้านความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมอาหาร

หากวัฒนธรรมการบริโภคและวัฒนธรรมการผลิตอาหารยังคงดำเนินอย่างต่อเนื่อง และหากอุตสาหกรรมอาหารยังมีความคิดที่ว่า การเปลี่ยนแปลงพันธุกรรมไถ่และการให้อาหารไม่ได้เป็นการเลี้ยวดูแต่อย่างใด หากเป็นเพียงแค่ผลิตอาหารเพื่อคนในสังคมเท่านั้น คงไม่แปลกที่วัฒนธรรม ศิลธรรมในจิตใจในตัวบุคคลจะเปลี่ยนไปในทิศทางเดียวกันกับการพัฒนาของสัตว์ในอุตสาหกรรมอาหารในปัจจุบัน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปะนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข ที่ให้ความช่วยเหลือให้คำชี้แนะ ช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้
ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดา
มารดาซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ปฏิบัติพิธีประสาทวิชา
ความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

เตือนใจ อภิปริญา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ.....	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	4
ขอบเขตของโครงการ.....	4
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	6
ที่มา.....	6
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง.....	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	12
แนวความคิด.....	12
การดำเนินงานและขั้นตอนในการสร้างสรรค์.....	13
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	14
กระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์.....	23
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	27
วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	28
การจัดองค์ประกอบภาพ.....	34
บทที่ 5 บทสรุป	42
บรรณานุกรม	44
ภาพผลงานศิลปะ	45
ประวัติผู้เขียน	52

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1.ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	10
2.ภาพร่างศิลปะนิพนธ์ ชุดที่1.....	14
3.ภาพร่างศิลปะนิพนธ์ ชุดที่ 2.....	17
4.ภาพร่างศิลปะนิพนธ์ ชุดที่ 3.....	21
5.ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่3,4.....	28
6.ภาพการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ชิ้นที่3,4.....	35
7.ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่1.....	46
8.ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่2.....	47
9.ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่3.....	48
10.ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่4.....	49

บทที่ 1

บทนำ

พฤติกรรมมนุษย์และการดำเนินชีวิตรวมไปถึงสังคมแวดล้อม ความเป็นอยู่ของมนุษย์หรือแม้แต่ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมรอบตัวมีการเปลี่ยนแปลงจากอดีตไปมาก ทั้งนี้ทั้งนั้นล้วนเกิดจากความต้องการของมนุษย์ที่มีมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม จากอดีตกาลธรรมชาติกับมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่อยู่คู่กันมานาน โดยสิ่งมีชีวิตทั้งสองลักษณะได้พึ่งพาอาศัยและได้ให้ผลประโยชน์เอื้อต่อกันและกันตลอดมา เห็นได้จากการที่มนุษย์ต้องหาสิ่งมีชีวิตในธรรมชาติมาบริโภคเพื่อการดำรงชีวิต หรือไม่เว้นแม้แต่การหาสิ่งมีชีวิตตามธรรมชาติมาใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภค แต่ปัจจัยที่มนุษย์เห็นว่าสำคัญคือ การบริโภคเพื่อการอยู่รอด หากแต่ทรัพยากรธรรมชาตินั้นมีอยู่อย่างจำกัดและมนุษย์มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติจึงไม่สามารถมีผลผลิตที่เพียงพอต่อการบริโภคได้ จากยุคการเกษตรที่อาศัยธรรมชาติจึงกลายเป็นยุคเกษตรกรรมคือการเพาะปลูกเพื่อการบริโภค และต่อมาจึงเป็นยุคอุตสาหกรรม คือการเพาะปลูกเพื่อการผลิตการค้าขายเชิงพาณิชย์ที่หวังผลกำไรจากการผลิตเมื่อเกิดการค้าเชิงพาณิชย์ ส่งผลให้เกิดการแข่งขันซึ่งนำไปสู่การขยายตัวของกระบวนการผลิตขนาดใหญ่ และพัฒนาทางเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดการเพิ่มศักยภาพของการผลิตซึ่งเป็นสาเหตุทำให้มนุษย์คิดค้นกรรมวิธีเพื่อเพิ่มผลผลิตในอุตสาหกรรมของตน โดยมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบกรรมวิธีขั้นตอนและกระบวนการในการผลิต สังเกตได้จากกระบวนการผลิตแบบอุตสาหกรรมอาหารที่มีการเพิ่มปริมาณและขนาดของสัตว์ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนวิธีการเลี้ยง การให้อาหาร ส่งผลให้การดำเนินชีวิต วัฒนธรรม สังคม และสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ที่เป็นผู้สร้างระบบกฎเกณฑ์และกลไกทางสังคมเปลี่ยนไป ผู้ที่พัฒนาความเจริญที่มีผลกระทบทั้งทางด้านบวกและลบต่อสังคมมนุษย์และธรรมชาติสิ่งแวดล้อมในเวลาเดียวกัน

ทุกวันนี้หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ซ้ำเติมปัญหาสิ่งแวดล้อมให้รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ คือความล่าช้าของกระบวนการผลิตแบบอุตสาหกรรม ซึ่งกำลังเดิน ‘ผิดจังหวะ’ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งพาอาศัยธรรมชาติในกระบวนการผลิตนั้นคือ อุตสาหกรรมอาหารที่ล้วนแล้วมาจากตัวของมนุษย์เอง

ความสำคัญของโครงการ

ความต้องการของมนุษย์ในปัจจุบันนั้นมีเพิ่มมากขึ้นเป็นหลายเท่าตัวจากสมัยก่อน ไม่ว่าจะเป็นความต้องการเชิงบริโภค ความต้องการทางสังคม ความต้องการจากสิ่งเร้าภายนอกที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ผู้ผลิตจึงมีกระบวนการที่ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม ทั้งที่เป็นมูลค่าหรือประโยชน์ใช้สอย และรวมไปถึงมูลค่าในการแลกเปลี่ยนสินค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในการดำรงชีวิตในสังคม เพราะฉะนั้นการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดมาผลิตจึงเป็นการสร้างคุณค่าของสินค้าที่สามารถสนองตอบความต้องการของมนุษย์ได้ อาชีพเกษตรกรรมจึงมีบทบาทมากในสังคม โดยการที่เป็นทั้งผู้ผลิตและบริโภคในเวลาเดียวกัน แต่อย่างที่เราคุ้นเคยความต้องการของมนุษย์นั้นไม่มีสิ้นสุด จากอาชีพเกษตรกรรมที่มีบทบาทในการผลิตอาหารส่งตรงถึงผู้บริโภค จึงกลายเป็นโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาแทนที่ เกษตรกรก็ยังคงผลิตสินค้าและบริการแต่ไม่ใช่หน่วยสุดท้ายเหมือนแต่ก่อน โดยการที่ภาคอุตสาหกรรมจ่ายเงินอุดหนุนให้เกษตรกรปลูกข้าวโพดแทน เนื่องจากเป็นพืชที่อยู่ได้นานและให้พลังงานสูงมาก ทำให้ข้าวโพดมีราคาถูกลงจนกลายเป็นวัตถุดิบที่ถูกใช้มากที่สุด ในอุตสาหกรรมอาหาร ซึ่งได้รับการปรับปรุงตัดต่อพันธุกรรมอย่างต่อเนื่อง ในยุคนี้การสร้างอาหารต้องใช้ความรู้ทางด้านการบริหารและจัดการเพื่อการผลิตที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผลิตได้มากและต้นทุนต่ำ เมื่อสามารถผลิตได้มากขึ้นก็ต้องขายให้มากจึงจำเป็นต้องหาวิธีการให้ประชาชนบริโภคมากขึ้น อันนำไปสู่การบริโภคเกินและลงทุนเกินทำให้ทรัพยากรถูกใช้หมดไปอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนการเลี้ยงเพื่อต้องให้พอกับความต้องการของผู้บริโภค โดยที่ให้ข้าวโพดซึ่งเป็นพืชพลังงานสูงที่ขุนให้สัตว์นั้นอ้วนได้รวดเร็ว กระตุ้นให้บรรดาบริษัทอาหารหันมาใช้ข้าวโพดเลี้ยงไก่แทนที่จะเลี้ยงด้วยข้าวเปลือกหรืออาหารไก่ทั่วไปตามแต่ก่อน ไก่ในระบบอุตสาหกรรมถูกขุนให้อ้วนจนเดินไม่ได้ ชีวิตส่วนใหญ่หมดไปกับการยื่นรอยความตายในกองอุจจาระของตัวเอง ไก่คูจะมีชีวิตที่น่าสงสารกว่าเพื่อนเพราะถูกเลี้ยงในความมืดมิดในโรงเลี้ยงที่ปิดไม่ให้แสงอาทิตย์ส่องถึง (<http://www.foodincmovie.com/>) ไม่ใช่แค่การเลี้ยงที่ถูกปรับเปลี่ยนเท่านั้น แต่เวลาในการเลี้ยงไก่ในอุตสาหกรรมนั้นได้เปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น การเลี้ยงไก่ของเกษตรกรสมัยก่อนจะใช้เวลาเลี้ยงดูประมาณ 90 วันหรือประมาณ 3 เดือน แต่การเลี้ยงไก่ในระบบอุตสาหกรรมอาหารนั้นจะใช้เวลาเพียง 48 วัน หรือประมาณเดือนครึ่งก็จะสามารถที่จะเข้าโรงเชือดได้แล้ว แต่ปัญหาที่ตามมาเป็นปัญหาใหญ่กว่านั้นก็คือ การให้เมล็ดธัญพืชเป็นอาหารแก่สัตว์เป็นเวลานาน จะก่อให้เกิดการแพร่เชื้อของแบคทีเรียที่ชื่อ E.coli 0157:H7 ในสัตว์ ทั้งนี้ข้าวโพดจะทำให้กระเพาะมีความเป็นกรดสูง ซึ่งเป็นแหล่งเพาะแบคทีเรียชนิด "อีโคไล" ได้อย่างดี และทำให้มนุษย์ที่รับประทานเนื้อที่ไม่ได้ทำให้สุกสะอาดอย่างทั่วถึงอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงตายได้

(<http://www.gotomanager.com/news/details.aspx?id=86267>) มีการพูดกันมาหลายทศวรรษแล้วว่า บริษัทผลิตอาหารเกือบทุกบริษัทจะให้ความสำคัญกับปริมาณมากกว่าคุณภาพ แต่ที่น่ากลัวไปกว่านั้นคือ พวกบริษัทผลิตอาหารรายต่างๆนั้นยังคำนึงถึงกำไรมากกว่าความปลอดภัยของตัวผู้บริโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมอย่างผิดจังหวะนั้น แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรมอาหารไม่ได้มีอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภคและคุณภาพชีวิตเพียงอย่างเดียว แต่กระบวนการผลิตยังทำลายสิ่งแวดล้อมที่ควรจะเป็นไปตามธรรมชาติ อาหารที่รับประทานกันอยู่จะถือว่าไม่ปลอดภัยเพียงอย่างเดียวคงไม่ใช่ หากแต่มันยังตั้งอยู่บนความเอาใจเอาเปรียบ ความเห็นแก่ตัวของอุตสาหกรรมผลิตอาหาร ยังรวมไปถึงการกระทำที่ผิดศีลธรรม ต่อสัตว์และเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน โดยที่เราอาจไม่ทันรู้ตัว

แนวคิดที่อยู่เบื้องหลังนี้ก็คือทัศนคติแบบวัตถุนิยมที่เห็นว่าความสุขอยู่ที่วัตถุ และโดยในขณะเดียวกันก็มีแนวคิดเรื่องความก้าวหน้าควบคู่ไปด้วย ดังนั้นจึงทำให้เกิดความเชื่อขึ้นมาว่าคนเราต้องแสวงหาความก้าวหน้าในชีวิตด้วยการมีสิ่งใหม่ๆ แนวคิดดังกล่าวทำให้ผู้ผลิตคิดแต่จะแสวงหาให้ล้ำหน้ายิ่งกว่าใคร ทำให้เกิดการเอาใจเอาเปรียบและกดขี่กัน ยังผลให้มีคนและสิ่งแวดล้อมเดือดร้อนมากขึ้น สร้างความทุกข์แก่กันและกัน ทั้งนี้เพียงเพื่อจุดหมายประการเดียวนั้นคือความต้องการ ปัจจุบันผู้ผลิตถูกตีกรอบให้มองตนเองเป็นเพียงแค่ผู้บริโภคที่ยังหาสิ่งที่ตอบสนองตนเองมากขึ้น แม้จะทำให้ชีวิตของผู้บริโภคอย่างเราสะดวกสบายขึ้นแต่ไม่ได้ช่วยให้มีความสุขมากขึ้น อีกทั้งบ่อยครั้งก็ไม่ได้ช่วยให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น เพราะทำที่แบบผู้ผลิตทำให้เราต้องการเพียงแค่สิ่งปรนเปรอ หรือความสะดวกสบายเท่านั้น ดังนั้นความสัมพันธ์ของผู้ผลิตกับสิ่งต่างๆ จึงเป็นไปอย่างฉาบฉวยเพราะคิดแต่เรื่องกำไร ขาดทุน ได้เสีย เท่านั้น บทสรุปดังกล่าวก็คือ ทัศนคติวัตถุนิยมและการที่ผู้ผลิตมองตนเองเป็นแค่ผู้บริโภคนั้น ได้ตีกรอบความคิดและการกระทำของตนเองให้แคบและฉาบฉวย จนกลับมามันทอนชีวิตของมนุษย์ทุกคนในที่สุด

ขอบเขตของโครงการ

กระบวนการผลิตแบบอุตสาหกรรม ซึ่งกำลังเดิน ‘ ผิดจังหวะ ’ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งพาอาศัยธรรมชาติในกระบวนการผลิต นั่นคือ อุตสาหกรรมอาหาร โดยมีความต้องการของมนุษย์ที่เป็นเหตุให้การผลิตแบบอุตสาหกรรมอาหารเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการเลี้ยงไก่ซึ่งเป็นอาหารหลักของคนในสังคมปัจจุบัน

ผลงานที่นำเสนอเป็นรูปแบบของการประชดเสียดสีสังคมในแง่มุมของการกระทำที่โรงงานอุตสาหกรรมอาหารได้กระทำต่อสัตว์ได้นำรูปทรงของไก่มาแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เกิดความเป็นจริง เพื่อยืนยันให้เกิดความชัดเจนของแนวคิดเกี่ยวกับบริโภคนิยมโดยมีรูปทรงบางส่วนในงานที่นำความเป็นเหมือนจริง (Realistic) เข้ามาผสมผสาน

ผลงานที่นำเสนอใช้กรรมวิธีภาพพิมพ์โลหะกัดกรวด โดยไร้แผ่นทองแดงเป็นแม่พิมพ์ (Etching)

จำนวนผลงานมี 4 ชิ้นแต่มีในส่วนของบางชิ้นงานที่แบ่งเป็นหลายๆชิ้น

1. ขนาด 70x61 cm.
2. ขนาด 50x70 cm.
3. ขนาด 50x70 cm.
4. ขนาด 21x29.7 cm. (จำนวน 12 ชิ้น)

วัตถุประสงค์

เพื่อแสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันความต้องการของมนุษย์ในสังคมมีมากขึ้นเกินความจำเป็นจนเป็นเกิดการกระทำที่ลุ่มล้ำในสิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้นมากเกินไป ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการปรับเปลี่ยนบางอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเองดังเช่นการปรับเปลี่ยนพันธุกรรมของสัตว์ที่เราสามารถพบเห็นได้ในปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงต้องการจะสื่อผลงานออกมาให้เห็นดังมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อแสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของสังคมปัจจุบันในเรื่องของการดำรงอยู่มีผลทำให้มนุษย์มีการเปลี่ยนทัศนคติในเรื่องการบริโภคที่เปลี่ยนไป
2. เพื่อแสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันความต้องการของมนุษย์มีมากขึ้นเกินกว่าความจำเป็นจนเป็นสาเหตุที่ทำให้มนุษย์เกิดการกระทำที่ลุ่มล้ำในธรรมชาติ

3. เพื่อแสดงให้เห็นว่าการทำธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในปัจจุบันบริษัทผลิตอาหารเกือบทุกบริษัทให้ความสำคัญกับปริมาณมากกว่าคุณภาพและเน้นต้นทุนการผลิตให้ต่ำ

4. เพื่อแสดงให้เห็นว่าธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารมีการปรับเปลี่ยนการเลี้ยงสัตว์ให้ได้ขนาดใหญ่เกินกว่าธรรมชาติและใช้เวลาในการเลี้ยงที่น้อยลง

5. เพื่อแสดงให้เห็นว่ากระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมอาหารไม่ได้มีอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภคและคุณภาพชีวิตเพียงอย่างเดียวแต่กระบวนการผลิตยังทำลายสิ่งแวดล้อมที่ควรจะเป็นไปตามธรรมชาติหากและยังตั้งอยู่บนความเอารอดเอาเปรียบต่อสังคม

6. เพื่อแสดงให้เห็นว่าการกระทำของคนสังคมในปัจจุบันมีความห่างไกลกับศาสนาและศีลธรรมมากขึ้นมีการกระทำที่ผิดศีลธรรมต่อสัตว์และเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน โดยที่เราอาจไม่ทันรู้ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและอิทธิพลศิลปะที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในผลงาน ต้องประกอบด้วยกระบวนการต่างๆ และกระบวนการหนึ่งที่เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างผลงานนั้น คือการค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อมาส่งเสริมกระบวนการ คิด วิเคราะห์เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานให้เนื้อหาในตัวผลงานมีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยเริ่มจากการศึกษาหาข้อมูล รวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลมาคัดสรร จัดสรร ตามความเหมาะสมกับเนื้อหาของเรื่องที่เราต้องการจะสื่อออกมาและงานที่ได้สื่อออกมา โดยข้าพเจ้าสามารถจำแนกข้อมูลตามแหล่งข้อมูลดังนี้

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ปัจจุบันอุตสาหกรรมอาหารมีการเจริญเติบโตและมีพัฒนาการของ อุตสาหกรรมอาหารที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีการปรับเปลี่ยนขั้นตอนวิธีการผลิตที่ให้ผลผลิตในปริมาณมากขึ้นกว่าเดิม และใช้เวลาน้อยลงโดยมีวิธีการที่เพิ่มจากกระบวนการเลี้ยงแบบเดิมๆเป็นการฉีดสารเข้าไปในตัวสัตว์หรือมีวิธีการกระบวนการเลี้ยง การให้อาหารที่มีการปรับเปลี่ยนส่วนผสมวัตถุดิบในอาหารของสัตว์เลี้ยง และมีการให้อาหารที่ไม่จำกัดปริมาณแต่ปริมาณที่ให้นั้นมากเกินไปเกินกว่าความต้องการของสัตว์ แต่ผู้ผลิตยังคงคำนึงถึงแต่การเพิ่มผลผลิตเพื่อการค้าเพียงอย่างเดียว การเลี้ยงสัตว์ด้วยวิธีการกระบวนการแบบนี้ส่งผลทำให้ระบบโครงสร้างภายในร่างกายและขนาด โครงสร้างภายนอกของสัตว์เปลี่ยนแปลงไป อย่างเห็นได้ชัดและยังส่งผลไปยังโครงสร้างพันธุกรรมภายใน ถูกปรับเปลี่ยนไปด้วยการกระทำเหล่านี้ล้วนมีสาเหตุมาจากความต้องการของมนุษย์ที่สร้างการพัฒนาการแบบนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเองในด้านของการค้าขายเพื่อบริโภค ซึ่งข้อมูลต่างๆเหล่านี้ข้าพเจ้าได้จากหลากหลายแหล่งข้อมูลซึ่งสามารถจำแนกแหล่งที่มาของข้อมูลได้ต่อไปนี้

ข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์ส่วนตัว

ตั้งแต่ข้าพเจ้าเกิดมา ข้าพเจ้ารู้สึกได้ว่าการดำรงชีวิตของมนุษย์นั้นมิปัจจัยสำคัญคือการบริโภค โดยมีวัตถุประสงค์มากมาย มีการเลือกซื้อหรือมีการผลิตวัตถุดิบขึ้นมาประกอบการทำอาหาร ซึ่งวัตถุดิบมีทั้งส่วนที่ได้มาจากธรรมชาติ เช่นพืช สัตว์ต่างๆ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหรือการสังเคราะห์ ปัจจุบันมาเป็นผู้ผลิตโดยการเลี้ยงในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้น โดยใช้เพื่อการค้าและบริโภค จนพัฒนามาเป็นอุตสาหกรรมการเลี้ยงเพื่อจัดจำหน่ายไปหลายๆที่ จากที่ใช้แรงงานคนในยุคปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามาช่วย เพื่อลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มปริมาณผลผลิต เพื่อการค้าพาณิชย์เพื่อเพิ่มผลกำไร และเมื่อผลิตตามความต้องการของมนุษย์ก็กลายมาเป็นการค้า ทำให้ผลผลิตมีมาก จนทำให้มนุษย์บริโภคเกินความต้องการและเกิดความเคยชินในการบริโภค ยิ่งทำให้มนุษย์บริโภคมากขึ้นเรื่อยๆจนเกิดความรู้สึกที่ไม่พอตัวอย่างเช่นมีคนอ้วนเพิ่มมากขึ้น มีการขายอาหารทั้งประเภทรถเข็นและประเภทร้านค้า อยู่ทุกซอกทุกมุมของเมือง ประสบการณ์ตรงเหล่านี้เป็นสิ่งที่พบเห็นอยู่จนเป็นปกติ และนี่จึงเป็นสาเหตุที่อุตสาหกรรมอาหารต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตนั้นก็ล้วนเกิดจากความต้องการที่ไม่พอของตัวเอง

ข้อมูลที่ได้จากหนังสือและสื่อ Internet

หนังสือคดีชื่อดังเรื่องนี้มีโครงเรื่องที่ได้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือส่วนแรก ได้ทำการตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตเนื้อสัตว์ (ไก่, เนื้อวัว และหมู) ซึ่งหนังสือคดีเห็นว่าเป็นกระบวนการที่ไร้ซึ่งมนุษยธรรม รวมทั้งปราศจากความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ส่วนที่สองทำการสำรวจโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเมล็ดพันธุ์ และพืชผักซึ่งหนังสือคดีเห็นว่ามี ความไม่ยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมด้วยเช่นกัน ส่วนที่สามและส่วนสุดท้าย หนังสือคดีได้พูดถึงอำนาจทางเศรษฐกิจและกฎหมายของเหล่าบริษัทผลิตอาหารยักษ์ใหญ่ ซึ่งขายอาหารราคาถูก แต่เจือปนไปด้วยสารพิษ ใช้สารเคมีอย่างมากโดยเฉพาะยามาแมลงและปุ๋ย รวมทั้งทำงานประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนอเมริกันมีนิสัยในการบริโภคอาหารที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพในระยะยาว

ภาพยนตร์สารคดีเรื่องนี้เล่าเรื่องผ่าน ไมเคิล พอลแลน และ อีริก ชโลสเซอร์ บุคคลสองคนที่สนใจติดตาม และวิพากษ์วิจารณ์อุตสาหกรรมผลิตอาหารของสหรัฐอเมริกาอย่างต่อเนื่อง โดยพวกเขาได้ทำการตรวจสอบอุตสาหกรรมผลิตอาหารเกี่ยวกับเกษตรกรรมก่อนจะสรุปว่า เนื้อสัตว์และพืชผักที่ถูกผลิตมาจากอุตสาหกรรมดังกล่าว มีที่มาจากยาเร่งเออาร์ดีเอเปรีียบและมีความผูกขาดทางเศรษฐกิจ ทั้งยังส่งผลเสียต่อสุขภาพของผู้คนและสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการที่ได้รับชมสารคดีสะท้อนใจเรื่องนี้ แสดงให้เห็นว่าโรงงานอุตสาหกรรมอาหารได้มีการเปลี่ยนแปลงการให้อาหาร การเลี้ยงที่ส่งภัยอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมขนาดใหญ่ กล่าวคือทั้งสัตว์พืชพรรณอาหาร รวมไปถึงสุขภาพของผู้บริโภคในตลาดสินค้าขนาดใหญ่ในอเมริกา อาจส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคในระยะสั้นที่อาหารที่บริโภคนั้นมีราคาถูกลงเหมาะสมสำหรับเศรษฐกิจยุคปัจจุบัน แต่ในข้อดีนั้นส่งผลเสียต่อสุขภาพมาในระยะยาว รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสังคมที่ถอยหลังลงอีกด้วย การสร้างสิ่งที่ดีเพื่อคนบริโภคหมู่มาก ก็ควรคำนึงถึงแหล่งที่มาของอาหาร รวมไปถึงผลลัพธ์สุดท้ายของการขายบริการจากสินค้านั้นๆด้วยเช่นกัน ทั้งหมดที่ได้กล่าวมาข้างต้น ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลเหล่านี้มาเป็นแนวทางด้านความคิดแรงบัลดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน และสิ่งที่สื่อออกมาได้แสดงถึงความต้องการของมนุษย์ที่ทำร้ายสิ่งมีชีวิตเพื่อการบริโภค

ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต

จากการที่ข้าพเจ้าได้ไปเดินตามตลาดสดหรือห้างสรรพสินค้าข้าพเจ้าได้พบว่าขนาดของตัวไก่บางตัวไม่มีความสมดุลกับ ขนาดของปีก หัวหรือขาสักเท่าใดนักและจำนวนผลผลิตที่วางจำหน่ายก็มีปริมาณมาก ทำให้สังเกตเห็นว่าอุตสาหกรรมอาหารนี้เป็นส่วนสำคัญต่อการบริโภคในปัจจุบัน ไก่ตามร้านข้าวมัน ไก่ในทุกวันนี้มีขนาดเนื้อที่แน่นและถ้าตัวมีขนาดใหญ่หรือเรียกว่าอ้วน ได้เลยทีเดียวและในร้านที่เรียกว่า อาหารจานด่วน(fast food) สังเกตเห็นขนาดของไก่ทอดซึ่งมีขนาดของเนื้อและกระดูกที่แตกต่างกันมากถ้าลองคิด ในขณะที่ไก่ยังมีชีวิตอยู่ขนาดของกระดูกซึ่งไม่น่าที่จะรองรับน้ำหนักตัวตามขนาดของเนื้อที่เห็นได้เลย จากสิ่งที่สังเกตได้ดังนี้เป็นแนวทางให้ข้าพเจ้าสร้างภาพร่างของไก่ภายในงานให้มีรูปแบบที่ผิดจากความเป็นจริงตามธรรมชาติ เพื่อให้มองเห็นความแตกต่างระหว่างการบริโภคสมัยก่อนและการบริโภคสมัยปัจจุบันว่ามีความต้องการต่างกันมากเพียงใด

อิทธิพลทางศิลปะที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

ประวัติศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจ

ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบส่วนตัวในผลงานของ แอนดี วอร์ฮอล (Andy Warhol) เขาได้เริ่มสร้างผลงานในวิธีของเขา นั่นคือการพิมพ์ภาพซ้ำๆกัน ภาพซูปเปอร์ฮีโร่ เป็นอีกภาพหนึ่งที่โด่งดัง ซึ่งเป็นภาพของซูปเปอร์ฮีโร่ชื่อแคมป์เบล สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวอเมริกันสมัยนั้น ที่อาหารกระป๋องมีความสำคัญในการดำรงชีพซึ่ง แอนดี วอร์ฮอลเองก็ยอมรับว่าเขาบริโภคอาหารกระป๋องมาโดยตลอด ข้าพเจ้าได้นำความคิดนี้มาประยุกต์ มาปรับใช้ในเรื่องของเทคนิค และกระบวนการในการสร้างผลงานในเรื่องของรูปทรงและการวางองค์ประกอบของข้าพเจ้า

แอนดี วอร์ฮอล (Andy Warhol) (พ.ศ. 2471 - พ.ศ. 2530) เป็นจิตรกรชาวอเมริกัน อีกทั้งยังเป็นนักเขียน นักแสดง นักประพันธ์บทเพลง เป็นผู้สร้างภาพยนตร์ด้วยเทคนิคทางศิลปะแนวใหม่และอื่นๆอีกมาก วอร์ฮอลได้รับการจัดอันดับให้เป็นศิลปินยุคบุกเบิกของศิลปะประเภท Pop Art หรือ ศิลปประชานิยม ของอเมริกา ผลงานของเขาจะมีเอกลักษณ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงอำนาจในการผลิตของระบบทุนนิยม และการผสมผสานระหว่างสีอันหลากหลายกับสิ่งที่ได้พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น บุคคลสำคัญหรือสินค้าในสมัยนั้น ผลงานที่โด่งดังหลายชิ้นของเขาใช้เทคนิคการพิมพ์ซ้ำๆคือเทคนิคที่เรียกว่า Screenprinting หรือ ซิลค์สกรีน แอนดี วอร์ฮอลเกิดมาในครอบครัวของชนชั้นแรงงาน บิดาของเขาเป็นคนงานทำเหมืองแร่ในรัฐเพนซิลเวเนีย เขาจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมในเมืองพิตต์สเบิร์ก ระหว่างนี้เขาได้เข้าเรียนวิชาศิลปะระยะสั้นซึ่งจัดสอนโดยพิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งเมืองPittsburgh (Carnegie Museum of Art) นับว่านี่คือช่วงเวลาที่แอนดี วอร์ฮอลได้ค้นพบพรสวรรค์ของตนเอง เพราะว่าหลังจากจบจากโรงเรียนมัธยมแล้วเขาได้เรียนต่อในสาขา Commercial Art จาก Carnegie Institute of Technology (ปัจจุบันคือ มหาวิทยาลัยคาร์เนกีเมลลอน)

แอนดี วอร์ฮอล เป็นศิลปินชาวอเมริกัน ที่มีบทบาทอันหลากหลาย เป็นนักเขียน นักแสดง นักประพันธ์บทเพลง ผู้กำกับภาพยนตร์ เป็นศิลปินที่ถูกยกย่องว่า พัฒนาแนวทางศิลปะแนวใหม่ และถูกจดจำในฐานะผู้บุกเบิกของศิลปะประเภท Pop Art ของอเมริกา แอนดี วอร์ฮอล ได้พัฒนาเทคนิคการพิมพ์ภาพที่เรียกว่า ซิลค์สกรีน ให้กลายเป็นที่นิยมขึ้นมา

ภาพ Campbell's Soup

ผลงานชื่อดังของเขา

แพชั่นมาแรงของ “นิวยอร์ก” และ “ยุโรป” ก็คือ “อะไรๆ” ที่เป็น “แอนดี้ วอร์ฮอล” อย่าแปลกใจถ้าคุณเดินไปตามตลาดนัดศิลปะในนิวยอร์ก แล้วพบว่าทำไมตอนนี้มีภาพแบบแอนดี้ วอร์ฮอล วางอยู่เต็มไปหมด เพราะถ้าคุณลองเดินไปตามซ็อบแพชั่นเก่าๆ ตามถิ่นแพชั่น คุณจะพบสิ่งของเหล่านี้อยู่กระจัดกระจายตามที่ต่างๆ กระจุกชุมแคมป์เบลล์ที่อยู่ตามซูเปอร์มาร์เก็ต หนังสือเกี่ยวกับศิลปะในสไตล์ของแอนดี้ วอร์ฮอล หรือกระทั่งเสื้อเวีตเตอร์ที่มีลวดลายแบบงานของเขา แอนดีนั้นเหมือนมนุษย์ เขาทำให้งานของเขา ไม่ติดอยู่กับการเป็นศิลปะ แค่แม่บ้านสักคนไปจ่ายตลาดตามซูเปอร์มาร์เก็ต เขาก็จะสามารถมีประสบการณ์ร่วมไปกับแอนดี้ เพราะพวกแม่บ้านต้องเห็นกระจุกชุมแคมป์เบลล์ที่วางอยู่”

เทรนด์ของอะไรๆที่เป็น แอนดี้ วอร์ฮอล นั้น มีมาตั้งแต่ปี 2000 แล้ว และหลังจากเจียบหายไ้ 5-6 ปี ตอนนี้นางานของแอนดีกลับมามีความนิยมอีกครั้งหนึ่ง แม้จะมีภาพกระจุกชุมแคมป์เบลล์ที่โด่งดังในเวลาต่อมา แต่กับการแสดงอีกครั้งที่แกลลอรีสเตเบิลในนิวยอร์ก ทุกอย่างเปลี่ยนไป Gold Marilyn และ Red Elvis ด้วยสีสันฉูดฉาดเร้าใจกลายเป็นที่กล่าวขวัญไปทั่วแวดวงศิลปะและผู้คนทั่วไป โรเบิร์ต ฮุฟส์ นักวิจารณ์ศิลปะตั้งข้อสังเกตถึงผลทางจิตตตามาว่า สินค้าทุกอย่างพากันลอกเลียนแบบงานศิลปะบนผลิตภัณฑ์เพื่อดึงดูดลูกค้า และวัฒนธรรมการเลือกซื้อของผู้บริโภคก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Gold-Marilyn-1962

campbell's(1962)

แอนดี้ วอร์ฮอล ไม่ใช่คนแข็งแรงมาตั้งแต่แรก เขาพยายามดูแลตัวเอง และไม่เคยหยุดนึกถึงโรคภัย แต่ในที่สุดก็ทานไม่ไหว เขาเข้าโรงพยาบาลคอร์เนล เมดิกัลเซ็นเตอร์ ในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ การผ่าตัดผ่านไปด้วยดี แต่เช้าวันพรุ่งนี้ แอนดี้ วอร์ฮอลก็ต้องเสียชีวิตไปด้วยอาการหัวใจวาย ทั้งทรัพย์สินสมบัติมูลค่าราว 10 ถึง 15 ล้านดอลลาร์ ภาพเขียนสี ภาพครออิงขนาดใหญ่ รูปปั้น เทป คาสเซ็ท ฟิล์มหนังแอนเดอร์กราวน์ และหนังสืออีกมากมาย โรงงานของเขาแม้เต็มไปด้วยเรื่องเซ็กส์และยาเสพติด แต่ลี้ลับไปข้างหลัง เขากลับเป็นคนเคร่งศาสนา ไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ พิณยกรรมตอนหนึ่งของวอร์ฮอล ระบุไว้ชัดเจนว่าให้นำเงินไปก่อตั้งเป็นมูลนิธิเพื่อศิลปินทางด้านทัศนศิลป์

โรเบิร์ต เคนเนอร์ ผู้กำกับของสารคดีเรื่องนี้ เกิดในปี 1971 เข้าวงการด้วยการทำหน้าที่ผู้ช่วยดากล้องในหนังหลายเรื่อง แต่ตัวเขากลับสนใจการทำหนังสารคดีมากกว่า จึงหันเหเข้าไปทำรายการและหนังสารคดีที่ออกฉายทางโทรทัศน์ เขาเคยได้รับรางวัลเอมมีจากสารคดีชุด The American Experience ในปี 2005 สำหรับ Food, Inc. นั่นเป็นสารคดีที่ออกฉายทางโรงภาพยนตร์เรื่องแรกของเคนเนอร์ และพูดได้ว่าเป็นการเริ่มต้นที่ประสบความสำเร็จอย่างไม่คาดคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

แนวความคิดและการดำเนินงานในการสร้างสรรค์

ศิลปะ คือ การแสดงออกของความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และความคิดฝัน ที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ภายในจิตใจ ศิลปะเป็นได้ทั้งคุณ และโทษ แต่ในรูปแบบและหน้าที่ที่ประเสริฐสุดของศิลปะนั้น ศิลปะจะทำหน้าที่ปลูกสัญชาติญาณใฝ่ดีในตัวบุคคล

ในสภาพสังคมปัจจุบัน ความต้องการภายในตัวบุคคลในด้านของผลประโยชน์ทางธุรกิจ การค้ามีมากขึ้น มาตรฐานชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เกิดวัฒนธรรมการผลิตเพื่อบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป มนุษย์จึงสรรหาสิ่งทีพอดีกับตนเอง จนในสภาวะต่อมา การหาสิ่งต่างๆเพื่อการบริโภคนั้น กลายเป็นวัฒนธรรมที่มีผลต่อการผลิตเพื่อบริโภคจนเกินความจำเป็น

จากแนวคิดดังกล่าว จึงมีวิธีการนำเสนอผลงานในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป โดยทั้งเรื่องราว เนื้อหาที่นำไปสู่การสร้างรูปแบบของผลงาน รวมไปถึงการเลือกใช้เทคนิคและวิธีการเพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงาน โดยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงสภาวะที่อยากได้ใคร่มี อันเป็นที่สับสนวุ่นวายนี้ เพื่อความเข้าใจในตัวเองและมองเห็นคุณค่าของชีวิตของสิ่งทีนำมาเพื่อบริโภค เพื่อพัฒนาความคิดและเปลี่ยนแนวคิดของวัฒนธรรมบริโภคที่เกินพอดี ไปสู่การดำเนินชีวิตอยู่ที่พึงจะเป็นอย่างเหมาะสมในสังคม

แนวความคิดสร้างสรรค์ผลงาน

อุตสาหกรรมอาหารเพื่อการค้าในตลาดที่มีผู้บริโภคขนาดใหญ่ เป็นสาเหตุทำให้มนุษย์คิดค้นกรรมวิธีเพื่อเพิ่มผลผลิตในอุตสาหกรรมของตน มีการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดการเพิ่มศักยภาพของการผลิต โดยปรับเปลี่ยนพันธุกรรมสัตว์ในสังคมอุตสาหกรรมให้มีขนาดและปริมาณที่เพิ่มขึ้น เพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจค้าขายเชิงพาณิชย์ จากที่มาของแนวความคิดดังกล่าว ข้าพเจ้าจึงต้องการย้ำเตือนให้เข้าใจว่าการกระทำเหล่านี้ล้วนมาจากความต้องการของมนุษย์ ที่มีการลู่ล้าธรรมชาติ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านบริโภคและผลประโยชน์ของตัวเองเป็นหลัก โดยไม่ตระหนักถึงผลของการกระทำที่เกิดขึ้นตามมาต่อสัตว์เหล่านั้น และมนุษย์ยังชื่นชมและพอใจกับการกระทำของตนเองว่าเป็นการพัฒนา ก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แต่แท้จริงแล้ว กลับส่งผลทำให้พัฒนาการทางด้านศีลธรรมลดลงมากกว่า

การดำเนินงานและขั้นตอนในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ เป็นสิ่งที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ เป็นการดำเนินการในลักษณะต่างๆ เพื่อให้เกิดสิ่งแปลกใหม่ได้หลากหลายรูปแบบโดยไม่มีขอบเขต นำไปสู่กระบวนการคิดเพื่อสร้างสิ่งต่างๆ เพื่อการพัฒนาของเดิมให้ดีขึ้น ผลงานของข้าพเจ้า ซึ่งต้องการแสดงให้เห็นลักษณะที่เหมาะสมกับสังคมการผลิตเพื่อบริโภคในปัจจุบัน จากที่มีคนเช่นเดียวกับกล่าวว่า ในขณะที่สัตว์ชนิดต่างๆที่มีวิวัฒนาการมาเช่นเดียวกับเรา ยังคงมีชีวิตความเป็นอยู่แบบเดิม อย่างไม่มีการเปลี่ยนแปลง คำกล่าวนี้อาจกล่าวไม่ได้ทีเดียว กับสังคมอุตสาหกรรมอาหารในปัจจุบัน การพัฒนาความคิดของมนุษย์จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การพัฒนานั้นอาจไม่จำเป็นต้องยิ่งใหญ่ถึงขนาดสร้างสิ่งใหม่บางสิ่งขึ้นมาบนโลก แต่อาจเกี่ยวข้องกับพัฒนาการบางอย่างให้ใหม่ขึ้นมา อาจเป็นสิ่งเล็กๆน้อยๆเพื่อตัวของเราเอง เมื่อความคิดสร้างสรรค์มีความหมายที่ค่อนข้างกว้าง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการผลิตการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ กระบวนการวิธีการที่คิดค้นขึ้นมาใหม่ คาดหวังว่าความคิดสร้างสรรค์จะช่วยให้การดำเนินชีวิต มีสังคมของเราดีขึ้นมา เราจะมีความสุขมากขึ้นจากการได้ผลิตเพื่อการค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค โดยผ่านกระบวนการที่ได้ปรับปรุงขึ้นมาใหม่ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ

จากการสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงความคิดของผู้ผลิต รวมไปถึงสินค้าเพื่อบริโภคในปัจจุบัน จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ ทำให้เกิดความสนใจ และตั้งคำถามในการกระทำของผู้ผลิตเพราะเมื่อวัฒนธรรมการผลิตอาหารของผู้ผลิตเพราะเมื่อวัฒนธรรมการผลิตอุตสาหกรรมอาหารเปลี่ยนแปลงไป ผู้ผลิตทำไปเพื่อผู้บริโภคหรือเพื่อผลตอบแทนจากจากผลิต ด้วยเหตุนี้จึงเกิดการค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้น เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีการค้นคว้าข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

รวบรวมข้อมูล

เมื่อวิเคราะห์และสรุปแนวความคิดในการสร้างสรรค์จึงเข้าสู่ขั้นตอนของการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล โดยที่มีแหล่งข้อมูลในการศึกษามาจากประสบการณ์ตรงที่ได้จากความเป็นจริงในปัจจุบัน เมื่ออ่านข่าวสารสื่อ หนังสือต่างๆ บทความของนักวิชาการ นักบริหารงานของอุตสาหกรรมอาหาร ซึ่งส่งผลโดยตรงทางความคิดที่เกี่ยวกับมุมมองของสังคมการผลิตในกลุ่มของอุตสาหกรรมอาหาร ช่วยเปิดโลกทัศน์ทางความคิดให้กว้างขวางขึ้นและนำไปสู่การสร้างรูปแบบภาพร่างของผลงานที่มีความหลากหลาย หรือแม้แต่การเก็บข้อมูลจากการพบเห็นจากสัตว์ในตลาดการซื้อขายเพื่อการบริโภคขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นข้อมูลจากสภาพแวดล้อมรอบๆในชีวิต เป็นการบันทึกด้วยภาพถ่าย รวมไปถึงการจดจำและบันทึกรายละเอียดบางอย่างด้วย การวาดเส้นจากสัตว์ในสถานที่จริง เพื่อศึกษานาครูปทรง พร้อมทั้งนำมาแต่งเติมเสริมต่อกับจินตนาการของตนเองต่อไป

การสร้างภาพร่างและภาพต้นแบบ

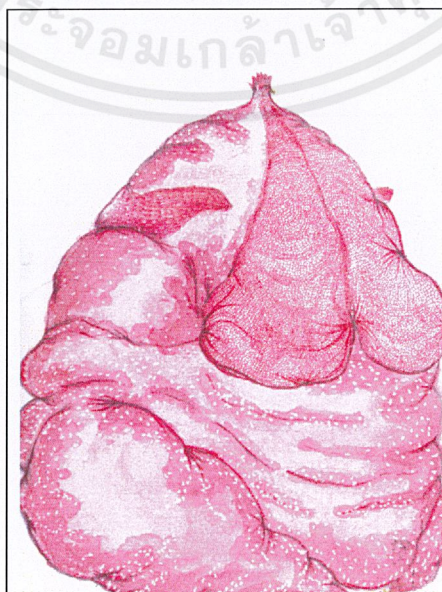
การสร้างภาพร่างจากข้อมูลที่รวบรวมมาได้นั้น ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลทั้งหมดมาสร้างภาพร่างเพื่อกำหนดทิศทางและสร้างให้เกิดแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานที่ชัดเจนลงตัว โดยเลือกภาพถ่ายข้อมูลต่างๆมาจากหลากหลายแหล่งที่มาผสมผสานกับข้อมูลรูปภาพจากพวกสื่ออิเล็กทรอนิกส์นำมาตกแต่งเพิ่มเติม เช่น การตัดต่อ ย่อขยายภาพของสัตว์ เพื่อสร้างรูปทรงของสัตว์ที่ถูกเลี้ยงเพื่ออุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะรูปทรงของไก่ให้มีขนาดที่ไม่สัมพันธ์กับการเจริญเติบโตตามธรรมชาติของสัตว์ทั้งนี้ก็ เพื่อให้เห็นแสดงออกมาให้เห็นถึงลักษณะที่เกิน และผิดแปลกออกไปจากความเป็นจริงซึ่งสอดคล้องและเหมาะสมกับแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน จากนั้นนำภาพที่ได้มาตกแต่งเพิ่มเติมให้ภาพร่างมีความสมบูรณ์ที่พร้อมจะนำมาขยายสู่ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานจริงต่อไป

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

การพัฒนาภาพร่าง คือเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดและพัฒนาารูปแบบของผลงานให้มีสอดคล้องและเป็นไปตามแนวทางการนำเสนอตามแนวคิดที่ถูกกำหนดไว้ ซึ่งถือได้ว่าสำคัญยิ่งเพราะการพัฒนาภาพร่างอย่างเข้าใจและเป็นเหตุเป็นผล จะส่งผลให้เกิดคุณภาพของผลงานที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ภาพร่างชุดที่ 1

ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 2

ชั้นที่ 3

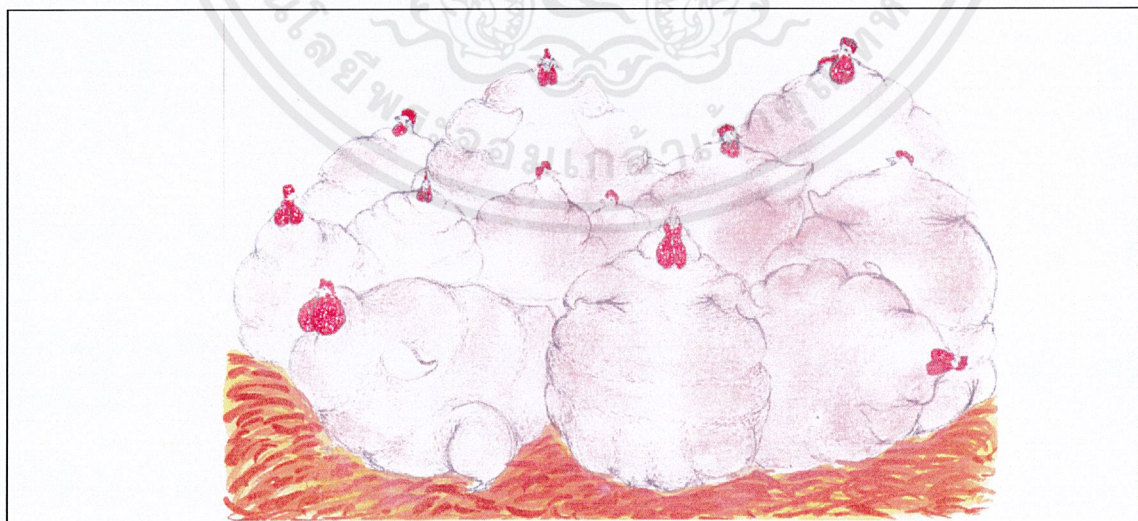

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 4

ชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้านำเสนอเรื่องขนาดของสัตว์ที่มีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าความเป็นจริงซึ่งเกิดจากการถูกมนุษย์กระทำเป็นรูปทรงที่เกิดจาก ความคิดและจินตนาการของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้านำวิธีการขยายขนาดของรูปทรงมาสร้างเป็นรูปแบบของภาพร่าง โดยการใช้รูปร่างของไก่ที่มีลักษณะตัวขนาดใหญ่กว่าไก่ปกติ ลำตัวและอวัยวะบางอย่างจะมีขนาดที่ผิดเพี้ยนไปและมีขนไก่ที่เหลือน้อย โดยเน้นปริมาณของเนื้อไก่อมากกว่าซึ่งแสดงถึงความผิดเพี้ยนของร่างกายและอาจรวมไปถึงพันธุกรรมที่มนุษย์แก้ไขตัดแปลง(ภาพร่างจะมีลักษณะเป็นรูปขาวดำแต่ผลงานจริงจะพิมพ์เป็นสี)

ในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าเลือก ผลงานชิ้นที่ 1 ไปสร้างเป็นผลงานจริงเนื่องจากสีและขนาดของตัวไก่สีได้ถึงความชัดเจนของสิ่งที่ต้องการจะแสดงในแนวความคิดของผลงานที่ต้องการจะสร้างสรรค์ แต่ยังคงปรับในเรื่องของพื้นที่ว่างด้านหลังเพื่อเป็นการสร้างระยะให้เกิดขึ้นภายในภาพร่างผลงานและจากนั้นจึงนำไปสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงต่อไป

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

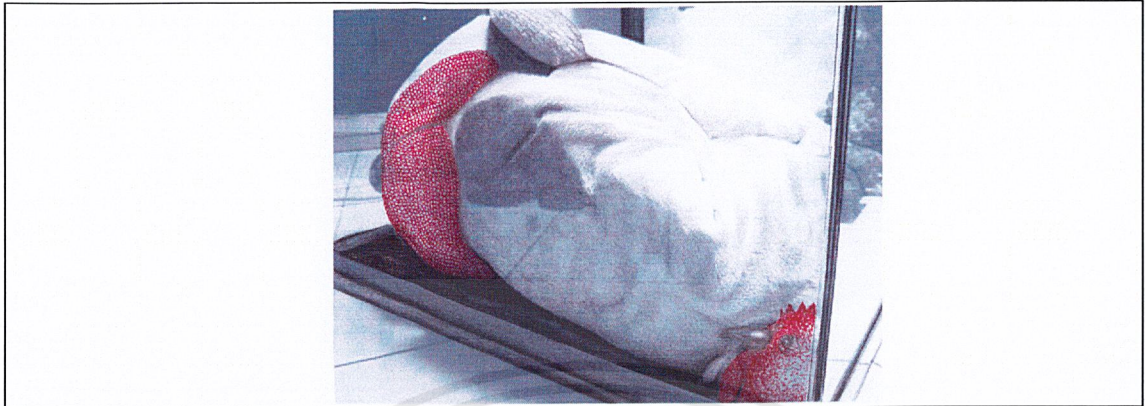

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

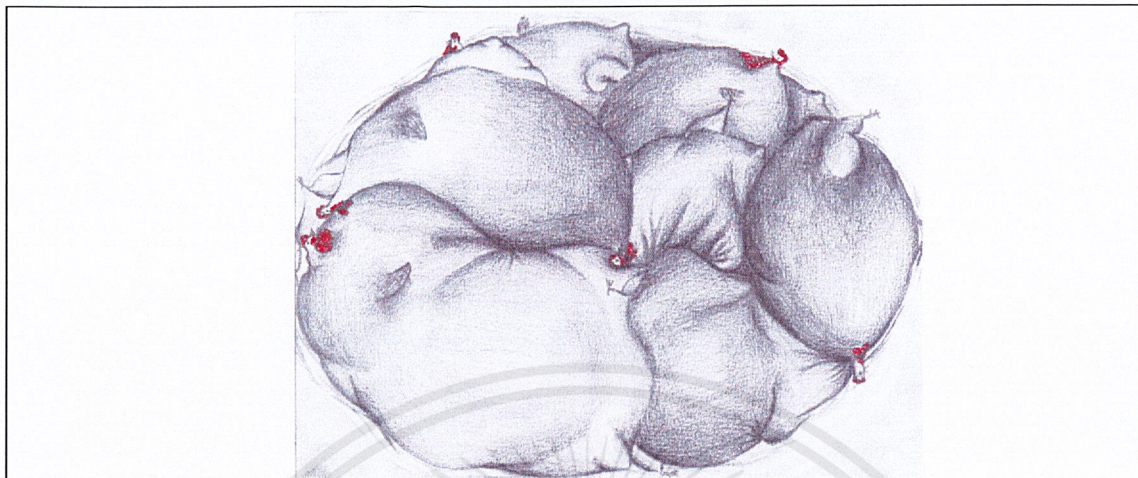

ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

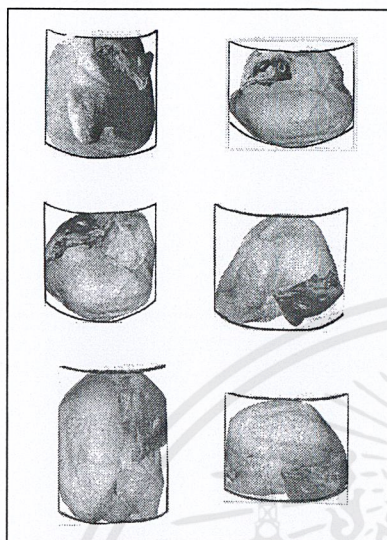
ภาพร่างชิ้นที่ 6

จากภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงขนาดของตัวไก่ที่มีขนาดใหญ่หรืออ้วนท้วมขึ้นกันอยู่ในพื้นที่จำกัดจนทำให้เกิดความรู้สึกที่อัดอัด ในภาพร่างชุดนี้จึงนำเรื่องของขนาดรูปทรงไก่มาขยายให้ใหญ่ขึ้นในพื้นที่ว่างภายในงานเหลืออยู่น้อยที่สุด ส่วนพื้นที่ว่างที่เหลืออยู่นั้นใช้เป็นพื้นที่สีดำเพื่อช่วยเน้นให้รูปทรงของตัวไก่ในงาน ดูแล้วเกิดความรู้สึกชัดเจนและทำให้เห็นว่าไก่มีเนื้อเพื่อการบริโภคเยอะมาก (ภาพร่างจะมีลักษณะเป็นรูปขาวดำแต่ผลงานจริงจะพิมพ์เป็นสี)

ในผลงานชุดนี้ ยังคงการใช้พื้นที่ว่างที่เหลือเป็นสีดำ เพราะเป็นการช่วยในเรื่องความชัดเจนของรูปทรงและความรู้สึกของขนาดตัวไก่ ข้าพเจ้านำผลงานชิ้นที่ 1 และผลงานชิ้นที่ 6 มาผสมผสานกันโดยนำรูปแบบด้วยวิธีการจำกัดพื้นที่ของรูปทรงตามที่ปรากฏในผลงานชิ้นที่ 1 มาใช้ร่วมกับรูปทรงรวมถึงลักษณะของเนื้อไก่ในผลงานชิ้นที่ 6 มาสร้างภาพร่างใหม่เพื่อให้ได้องค์ประกอบของภาพรวม ทั้งขนาดและลักษณะของรูปทรงไก่ที่สมบูรณ์กว่า หลังจากนั้นจึงนำไปสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงต่อไป

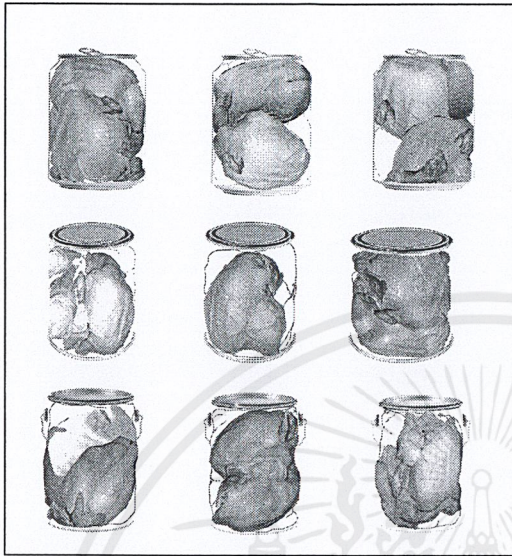
ภาพร่างชุดที่ 3

จากภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงการกระทำของมนุษย์ที่ใช้ระบบอุตสาหกรรมอาหาร กระทำต่อสัตว์ โดยมีคำกล่าวของผู้ผลิตที่กล่าวไว้ว่า “เราผลิตอาหารเราไม่ได้เลี้ยงสัตว์” จากคำกล่าวนี้ข้าพเจ้าจึงกำหนดรูปแบบที่ต้องการนำเสนอเป็นไปในลักษณะของผลิตภัณฑ์อาหาร มีการนำรูปทรงภายนอกของผลิตภัณฑ์เข้ามาใช้เป็นส่วนในการสร้างสรรค์ผลงานและมีการนำเสนอ ในรูปแบบของสินค้าประเภทอาหารกระป๋อง จึงมีเรื่องของจำนวนปริมาณเข้ามาเกี่ยวข้อง (ภาพร่างจะมีลักษณะเป็นรูปขาวดำแต่ผลงานจริงจะพิมพ์เป็นสี)

ในผลงานภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้เลือกผลงานชิ้นใดนำไปสร้างเป็นผลงานจริงเนื่องจาก รูปทรงของผลิตภัณฑ์ในภาพร่างนั้น ยังสื่อออกมาได้ไม่ชัดเจนและไม่เป็นไปตามแนวคิดเท่าที่ควร จึงต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข แต่ยังคงใช้รูปแบบและรูปทรงของภาชนะบรรจุภัณฑ์ประเภทอาหาร กระป๋องตามเดิมคงเดิมและจากนั้น จึงนำไปปรับปรุงแก้ไขสร้างเป็นภาพร่างชิ้นใหม่ต่อไป เห็นได้จากภาพร่างที่ถูกปรับปรุงแก้ไขชิ้นใหม่หลังจากหลังภาพร่างชุดนี้

ภาพร่างชุดปรับปรุงในเรื่องของรูปทรงผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงาน

เป็นการขยายความคิดจากภาพร่างโดยการนำภาพร่างมาสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการของภาพพิมพ์เทคนิคแม่พิมพ์โลหะกัดกรวดด้วยการใช้แผ่นทองแดงเป็นแผ่นแม่พิมพ์จริง โดยมีขั้นตอนและวิธีการตั้งแต่วิธีการเริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเป็นผลงานจริง ซึ่งสามารถอธิบายให้เห็นถึงอุปกรณ์รวมทั้งตามขั้นตอนของการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

อุปกรณ์ต่างๆ ในการทำภาพพิมพ์

- แผ่นทองแดง (Copper plate)
- กรดทองแดง (Copper Sulfate Acid)
- วานิชดำ (VARNISH TYPE-P T-8500)
- เหล็กปลายแหลม (Needle)
- กระดาษทรายขัดเหล็กเบอร์ 1200 , 2000
- แปรงขนลวด
- หมึกพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ ยี่ห้อ OPI
- กระดาษสำหรับพิมพ์ผลงาน Fabraiano
- ดินสอไขสีขาว (Mitsu-Bishi DERMATOGRAPH No. 7600)
- น้ำมันทินเนอร์ น้ำมันสน
- สีสเปรย์
- กระดาษบรูฟ
- กระดาษลอกลาย
- กระดาษกาวน้ำ ยางปาดสี
- แก๊สกระป๋อง พร้อมหัวพ่นไฟ
- ที่ฉีดน้ำ (Foggy)
- พู่กันหัวแหลม เบอร์ 1,6,9,10
- เศษผ้า ผงซักฟอก น้ำปลา
- กระดาษการ์ดแป็ง
- ลูกกลิ้ง
- พงยางสน
- ถูพลาสติก
- ลูกตีนเป็ด
- กรรไกร กัดเตอร์
- ตะไบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

1.1 นำแผ่นทองแดงตามขนาดที่เตรียมไว้มาขัดพื้นผิวด้วยกระดาษทรายขัดเหล็กเบอร์ 2000 พร้อมน้ำปลา เพื่อลบรอยขีดข่วนที่อยู่บนหน้าแผ่นทองแดง จากนั้นนำไปล้างน้ำเปล่า รอนแห้งสนิท แล้วนำวานิชดำที่ผสมน้ำมันสนและทินเนอร์มาทาทั้งด้านหน้าและด้านหลังของแผ่นแม่พิมพ์ รอนวานิชดำแห้ง นำสก็อตเทปไปสมาปิดด้านหลังของแผ่นแม่พิมพ์เพื่อป้องกันไม่ให้กรดกัดด้านหลังของแผ่นแม่พิมพ์

1.2 นำแบบร่างที่ขยายแล้วมาลอกลายบนแผ่นแม่พิมพ์ด้วยปากกาถูกลิ้น เมื่อร่างเสร็จ นำเหล็กปลายแหลมมาขูดตามรอย รวมถึงใช้คัตเตอร์ขูดบนแผ่นแม่พิมพ์ เพื่อให้หน้าแผ่นแม่พิมพ์เป็นจุดๆ จะทำให้มีน้ำหนักที่แตกต่างกันออกไปสิ่งที่ทำนี้เรียกว่าการทำเทคนิค Hard Ground เมื่อเสร็จเรียบร้อย นำไปแช่ในอ่างผสมบอกรดในอัตราส่วน 1 : 2 (กรด 1 กก. ต่อ น้ำ 2 ลิตร) เป็นเวลา 20 นาที

1.3 หลังจากกักรดครบตามเวลาที่ต้องการแล้ว นำขึ้นจากอ่าง ล้างด้วยน้ำสะอาด และเปิดหน้าแผ่นแม่พิมพ์ด้วยทินเนอร์น้ำมันสนในส่วนที่ต้องการจะทำ texture เอาวานิชดำปิดส่วนที่ไม่ต้องการ

1.4 เอาสีสเปรย์พ่นห่างในระยะ 2 ฟุต ให้เป็นละอองเกาะที่หน้าแผ่นแม่พิมพ์ที่เปิดไว้ รอสีสเปรย์แห้งแล้วนำไปแช่ในบอกรดเป็นเวลา 1 ชั่วโมง(ทำแบบเดียวกันนี้ 2-3 รอบ)

1.5 ล้างแผ่นแม่พิมพ์สะอาดแล้ว นำแผ่นแม่พิมพ์เข้าไปในตู้ที่ใส่ผงแอสฟัลต์มไว้แล้ว และออกมาเสียบปลั๊กที่เตรียมไว้ เสียบ 5 ครั้ง ครั้งละประมาณ 5 วินาที แล้วดึงออกเสียบใหม่จนครบ ทั้งไว้ 30 นาที แล้วเสียบปลั๊กเช่นเดิม แต่ทิ้งไว้อีกแค่ 20 นาที เพื่อให้ผงนั้นลงบนหน้าแผ่นแม่พิมพ์จนหมด นำแผ่นแม่พิมพ์ออกมาล้างด้วยหัวพ่นไฟ เพื่อให้ผงติดหน้าแผ่นแม่พิมพ์ หลังจากนั้นนำมาเขียนน้ำหนักด้วยดินสอไข กักรดเป็นขั้นตอนดังนี้ (โดยผสมกรดในอัตราส่วน 1:3)

เวลาที่กำหนดในการเขียนไข

ครั้งที่ 1 กักรด 10 วินาที

ครั้งที่ 2 กักรด 20 วินาที รวมเป็น 30 วินาที

ครั้งที่ 3 กักรด 40 วินาที รวมเป็น 1.10 นาที

ครั้งที่ 4 กักรด 2.10 นาที รวมเป็น 3.20 นาที

ครั้งที่ 5 กักรด 3.40 นาที รวมเป็น 7 นาที

ครั้งที่ 6 กักรด 7 นาที รวมเป็น 14 นาที

เมื่อเขียนนำหน้าหมึกตามที่ต้องการครบแล้ว ก็นำไปล้างให้สะอาด จากนั้นก็ล้างด้วยน้ำมันสน กับทินเนอร์ จากนั้นนำแผ่นแม่พิมพ์ไปตะไบขอบ ทำมุม 45 องศา ทั้ง 4 ด้านแล้วนำไปล้างด้วย น้ำเปล่า อีกครั้งให้สะอาด พร้อมเข้าสู่กระบวนการพิมพ์

2. ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์ก่อนพิมพ์ และกระดาษสำหรับใช้พิมพ์ผลงาน

2.1 นำหมึกพิมพ์แต่ละสีที่เตรียมไว้ มาอัดลงบนแม่พิมพ์ในแต่ละจุดตามสีที่ต้องการ ใช้นิ้วอัดตามร่องอย่างละเอียด นำกระดาษรูปมาจับและนำกระดาษลอกลายเซ็ดให้เคลียร์(ไม่มีสี ของหมึกติดบนกระดาษ) จากนั้นนำเศษผ้าชุบทินเนอร์เช็ดขอบแผ่นแม่พิมพ์ให้สะอาด

2.2 เตรียมกระดาษฟาเบรียโนที่จะใช้เป็นกระดาษสำหรับพิมพ์ผลงาน โดยการฉีกน้ำ ด้วย Foggy ให้ชุ่มทั้งสองด้านแล้วซับน้ำออกด้วยรูปให้หมาดๆ(รอสำหรับพิมพ์งานจริง)

กระบวนการพิมพ์

เตรียมอุปกรณ์

- กระดาษพิมพ์
- กระดาษลอกลาย ใช้เซ็ดหมึก
- กระดาษรูป ใช้รองงาน
- กระดาษกาวน้ำ ใช้ซึ่งกระดาษพิมพ์หลังพิมพ์เสร็จ
- ยูนิเทป ใช้ยึดแผ่นแม่พิมพ์ให้อยู่กับที่ขณะเซ็ดหมึก
- ตะไบ ใช้ลบคมของแผ่นแม่พิมพ์เพื่อให้เข้าแทนได้ง่ายขึ้น
- หมึกพิมพ์
- น้ำมันลินสีด ผสมกับหมึกเพื่อลดความเหนียวของหมึกลง
- น้ำมันสน ทินเนอร์ ใช้ล้างแผ่นแม่พิมพ์
- อุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่นๆ

ขั้นตอนการพิมพ์ทดสอบ

- ล้างแผ่นแม่พิมพ์ให้สะอาด เพื่อลบคราบวานิชและผงยางสนออกให้หมด
- ตะไบขอบแผ่นแม่พิมพ์เพื่อให้เข้าแทนพิมพ์ง่ายขึ้น ป้องกันกระดาษขาดจากการเข้าแทน
- อัดหมึกลงบนแผ่นแม่พิมพ์ผสมหมึกกับน้ำมันลินสีดพอประมาณแล้วเจือสีหมึกอื่น เช่น น้ำเงิน เขียว ตามต้องการ

- เซ็ดหมึกด้วยกระดาษลอกลายพอประมาณ ถ้าเซ็ดมากเกินไปจะทำให้หมึกหมดและผลงาน ไม่ได้น้ำหนักอย่างที่คิดได้

- เตรียมกระดาษพิมพ์ พ่นน้ำทั้งด้านหน้าและหลังเพื่อเพิ่มความชื้นให้กระดาษทำให้หมึกติดกระดาษง่ายขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- นำแผ่นแม่พิมพ์เข้าแทนพิมพ์
- นำกระดาษผลงานที่พิมพ์เสร็จแล้วมาดูเพื่อพัฒนาแก้ไขผลงานต่อไป

ขั้นตอนการพิมพ์

- ล้างแผ่นแม่พิมพ์ให้สะอาด เพื่อลบคราบวานิชและผงยางสนออกให้หมด
- ตะไบขอบแผ่นแม่พิมพ์เพื่อให้เข้าแทนพิมพ์ง่ายขึ้น ป้องกันกระดาษขาดจากการเข้าแทน
- อัดหมึกลงบนแผ่นแม่พิมพ์ผสมหมึกกับน้ำมันลินสีดพอประมาณแล้วเจือสีหมึกอื่น เช่น น้ำเงิน เขียว ตามต้องการ
- เช็ดหมึกด้วยกระดาษลอกลายพอประมาณ ถ้าเช็ดมากเกินไปจะทำให้หมึกหมดและผลงานไม่ได้น้ำหนักอย่างที่ดีได้
- เตรียมกระดาษพิมพ์ พ่นน้ำทั้งด้านหน้าและหลังเพื่อเพิ่มความชื้นให้กระดาษทำให้หมึกติดกระดาษง่ายขึ้น
- นำแผ่นแม่พิมพ์เข้าแทนพิมพ์
- นำกระดาษผลงานที่พิมพ์เสร็จแล้วจึงด้วยกาวน้ำเพื่อให้ผลงานเรียบ
- เก็บผลงาน เสร็จกระบวนการพิมพ์

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

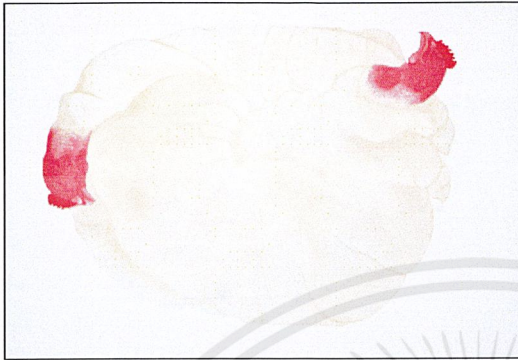
การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

ศิลปะ คือ การแสดงออกของความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และความคิดฝันที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ภายในจิตใจ ศิลปะเป็นได้ทั้งคุณและโทษ การปลูกสัญชาติญาณความใฝ่ดีในตัวมนุษย์

การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนั้น ล้วนแล้วแต่มีองค์ประกอบหลายอย่างที่น่ามาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ แต่สิ่งสำคัญคือการใช้หลักขององค์ประกอบศิลป์เพราะหลักขององค์ประกอบศิลป์นั้น จะช่วยให้ผลงานมีความชัดเจนเกิดคุณค่าทางความงามและมีความสมบูรณ์ของผลงานมากยิ่งขึ้น

ทัศนธาตุที่ประกอบกันอยู่ในผลงาน มีส่วนสำคัญอย่างมากในการที่ศิลปินได้นำเอาทัศนธาตุต่างๆมาสร้างสรรค์ เพื่อแสดงออกทางความคิดและจินตนาการพร้อมทั้งสื่อให้เห็นลักษณะการทำงานศิลปะอย่างมีขั้นตอนมีการนำเอาทัศนธาตุทางทัศนศิลป์ ซึ่งประกอบด้วยเส้น สี พื้นผิว ปริมาตร พื้นที่ว่างและรูปทรงรวมไปถึงหลักขององค์ประกอบศิลป์ซึ่งประกอบด้วยความกลมกลืน ความหลากหลาย ความสมดุล สัดส่วน ความเป็นเด่น ความเป็นรอง และการเคลื่อนไหวนำมาเพื่อสร้างให้ผลงานเกิดการประสานกลมกลืนกัน หากดูครบพร้อมนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความเป็นเอกภาพในผลงานเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องนำหลักการดังกล่าวมาทำความเข้าใจ และอธิบายให้เห็นถึงความสำคัญต่อการทำงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ของข้าพเจ้าซึ่งสามารถแยกแยะการวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

เส้น ตามหลักทัศนธาตุเบื้องต้นอาจกล่าวได้ว่า “เส้น” เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดนอกจากนี้ยังเป็นพื้นฐานของโครงสร้างในทุกสิ่งทุกอย่างและสามารถแสดงความรู้สึกได้ด้วยตัวของตัวเองเพื่อสร้างให้เกิดโครงร่างและกลายเป็นรูปทรงต่างๆขึ้น

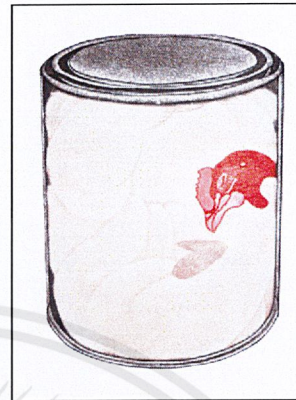
ในผลงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้านำหลักการของการใช้เส้นเข้ามามีบทบาทในเรื่องของการวางโครงสร้างโดยนำเส้นมาสร้างเป็นรูปทรงของตัวไก่ ด้วยการนำเส้นโค้งมาช่วยในการสร้างรูปทรงเพื่อให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวอัดแน่นอยู่ในรูปทรงของพื้นที่สี่เหลี่ยม และมีการขีดเส้นถี่ๆในส่วนที่เป็นขนให้ดูแล้วรู้สึกถึงรายละเอียดของขนไก่ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ

ในผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้านำหลักการของการใช้เส้นเข้ามามีบทบาทในเรื่องของการวางโครงสร้างโดยนำเส้นมาสร้างเป็นโครงสร้างรูปภาชนะกระป๋อง และมีการนำเส้นโค้งมาสร้างเป็นรูปทรงของตัวไก่เช่นเดียวกับชิ้นที่ 1 เพื่อสร้างความรู้สึกว่าไก่มีลักษณะที่มีเนื้อเยื่อและยังใช้การขีดเส้นถี่ๆในส่วนที่เป็นขนให้ดูแล้วรู้สึกว่ามีขนละเอียดอยู่ที่ปลายปีกของไก่

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

สี (Colour)

ตามหลักทัศนธาตุเบื้องต้นอาจกล่าวได้ว่า “สี” เป็นส่วนที่ช่วยให้เกิดความน่าสนใจและมีชีวิตชีวาแก่ผู้พบเห็น อีกทั้งยังสร้างให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ได้ด้วย สีจึงมีอิทธิพลต่อจิตใจของมนุษย์อย่างมาก

ในผลงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้านำหลักการของการใช้สีเข้ามามีบทบาทในเรื่องของการบอกลักษณะความเป็นไก่อไม่ว่าจะเป็นลักษณะของ ผิวหนัง เนื้อ รวมทั้งส่วนที่เป็นหัวไก่เพื่อสร้างให้เกิดลักษณะของสีที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ใช้สีเนื้อที่ดูอ่อนเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่อ่อนนุ่มของเนื้อไก่ส่วนสีที่มีน้ำหนักเข้มของสีเนื้อไก่ข้าพเจ้าใช้ตรงส่วนที่เนื้อไก่ที่ทับซ้อนกัน เพื่อให้เกิดความรู้สึกของเนื้อเป็นชั้นๆ และมีการใช้สีดำในพื้นที่ว่างด้านหลังเพื่อเป็นการผลักระยะของไก่ให้ชัดเจนและยังช่วยให้เกิดความรู้สึกถึงการจำกัดพื้นที่ของไก่อีกด้วย

ในผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้านำหลักการของการใช้สีเข้ามามีบทบาทในเรื่องของการบอกลักษณะความเป็นไก่เช่นเดียวกับผลงานชิ้นที่ 1 ทุกประการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสีหรือความรู้สึกที่ได้รับจากผลงานในชิ้นที่ 2 มีการสร้างให้ผลงานอยู่ในรูปแบบของผลิตภัณฑ์อาหารกระป๋อง ใช้สีที่เลียนแบบความเป็นภาชนะ ของผลิตภัณฑ์อาหารกระป๋อง มีการใช้สีดำในพื้นที่ว่างภายในกระป๋องเพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงความหนาแน่นของไก่ที่อัดตัวเองอยู่ภายในกระป๋อง

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

พื้นผิว(Texture)

ตามหลักทัศนธาตุเบื้องต้นอาจกล่าวได้ว่า “พื้นผิว” คือส่วนที่เป็นพื้นผิวทั้งหมดที่ปรากฏอยู่ในผลงานที่มีลักษณะต่าง ๆ กันเช่น เรียบ ขรุขระ หยาบ มั่น นุ่ม ฯลฯ ซึ่งเราสามารถมองเห็นและสัมผัสได้ พื้นผิวที่แตกต่างกันย่อมให้ความรู้สึกที่ต่างกันไป การนำพื้นผิวมาใช้ในการสร้างงานศิลปะจะช่วยให้เกิดความเด่นในส่วนที่สำคัญและยังทำให้เกิดความงามรวมทั้งความสมบูรณ์สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการในการสร้างสรรค์ผลงาน

ในผลงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้านำหลักการของการใช้พื้นผิวเข้ามามีบทบาทในเรื่องของการแบ่งส่วนของผิวเนื้อไก่ ข้าพเจ้าได้สร้างให้เกิดพื้นผิวที่ดูขรุขระตรงส่วนของเนื้อที่เกิดการทับซ้อนกันเพื่อให้มีน้ำหนักกว่าตรงเนื้อไก่ส่วนอื่นที่เป็นผิวเรียบ และตรงส่วนของหัวไก่มีการเขียนวงกลมถี่ๆ คิดกันเพื่อเลียนแบบลักษณะของหัวไก่ที่มีลักษณะเป็นตุ่มๆ

ในผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้านำหลักการของการใช้พื้นผิวเข้ามามีบทบาทในเรื่องของการแบ่งส่วนของผิวเนื้อไก่เช่นเดียวกับผลงานชิ้นที่ 1 ทุกประการ หากแต่ผลงานชิ้นที่ 2 พื้นผิวของกระป๋องเป็นส่วนใหญ่ไม่ได้สร้างให้เกิดพื้นผิวใดเพราะลักษณะของกระป๋องจะมีลักษณะที่เนียนเรียบ

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

น้ำหนัก(Value)

ตามหลักทัศนธาตุเบื้องต้นอาจกล่าวได้ว่า “น้ำหนัก” คือจำนวนความเข้ม ความอ่อนของสีต่างๆ และแสงเงาตามที่ประสาทตารับรู้ เมื่อเทียบกับน้ำหนักของสีขาวดำ ความอ่อนแก่ของแสงเงาทำให้เกิดมิติ เกิดระยะใกล้ไกลและสัมพันธ์กับเรื่องสีโดยตรง

ในผลงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้านำหลักการของการใช้น้ำหนักเข้ามามีบทบาท ในเรื่องของการทับซ้อนของเนื้อไม้โดยการให้สีเข้มและสีอ่อน และใช้ความหนาบางของเส้นรูปทรงของไม้รวมถึงการใช้ค่าน้ำหนักที่แตกต่างระหว่างเนื้อไม้กับหัวไม้ที่ทำให้เกิดมิติทางความรู้สึกของภาพผลงานและการใช้สีดำในพื้นที่หลังยังเป็นการสร้างระยะมิติระหว่างพื้นหลังกับตัวไม้ได้อย่างชัดเจนอีกด้วย

ในผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้านำหลักการของการใช้น้ำหนักเข้ามามีบทบาท ในเรื่องของการทับซ้อนของเนื้อไม้โดยการให้สีเข้มและสีอ่อน และความหนาบาง ของเส้นรูปทรงของไม้และท่อนสีที่แตกต่างระหว่างสีเนื้อไม้กับหัวไม้ที่ทำให้เกิดความเป็นมิติ ของสัดส่วนของหัวไม้กับตัวไม้และการใช้สีดำในพื้นที่ในกระป๋องเป็นการสร้างมิติภายในกระป๋องและใช้ความอ่อนแก่ของตรงกระป๋องเพื่อให้เกิดน้ำหนักแสงเงาของวัตถุให้มีมิติ

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

ที่ว่าง(Space)

ตามหลักทัศนศาสตร์เบื้องต้นอาจกล่าวได้ว่า “ที่ว่าง” คือบริเวณที่เป็นความว่างไม่ใช่บริเวณส่วนที่เป็นรูปทรงหรือเนื้อหาในการจัดองค์ประกอบใดก็ตามถ้าปล่อยให้พื้นที่ว่างมากและให้มีรูปทรงน้อย การจัดนั้นจะให้ความรู้สึกอ้างว้าง โดดเดี่ยวในทางกลับกัน สร้างให้พื้นที่ว่างเหลือน้อย และรูปทรงมีจำนวนมาก จะให้ความรู้สึกแน่นและอัดอั้น

ในผลงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้านำหลักการของการใช้ที่ว่างเข้ามามีบทบาทในเรื่องของการจำกัดพื้นที่ของรูปทรงโดยการใส่สีดำในพื้นที่ว่าง เพื่อให้รูปทรงหลักคือรูปทรงของไก่อุดคล้ายกับว่าถูกจำกัดอยู่ในพื้นที่ของกรอบสี่เหลี่ยม

ในผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้านำหลักการของการใช้ที่ว่างเข้ามา ทำให้มีบทบาทในเรื่องของการจำกัดพื้นที่ของรูปทรงเช่นเดียวกับผลงานชิ้นที่ 1 ทุกประการ หากแต่ผลงานชิ้นที่ 2 ถูกสร้างให้รูปทรงของไก่อู่ภายในกระป๋องจึงคล้ายกับว่าอยู่จำกัดภายในพื้นที่ของกระป๋อง ที่ดูแล้วให้ความรู้สึกอัดแน่น

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

รูปร่างและรูปทรง(Shape and Form)

ตามหลักทัศนศาสตร์เบื้องต้นอาจกล่าวได้ว่า “รูปร่าง” คือเส้นรอบนอกทางกายภาพของวัตถุ สิ่งของเครื่องใช้ คน สัตว์และพืชมีลักษณะเป็นสองมิติมีความกว้างและความยาว ส่วน “รูปทรง” คือ โครงสร้างทั้งหมดของวัตถุที่ปรากฏ แก่สายตาในลักษณะ 3 มิติคือมีทั้งส่วนกว้าง ส่วนยาวและส่วนหนา

ในผลงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้านำหลักการของการใช้รูปร่างและรูปทรง เข้ามามีบทบาทในเรื่องของการกำหนดและเนื้อหา พร้อมทั้งสร้างให้เกิดจุดเด่นของภาพคือการใช้รูปร่างและรูปทรงที่มีขนาดใหญ่ของไก่และสร้างให้ผลงานมีพื้นที่ว่างเหลือน้อย รูปทรงที่ปรากฏจึงกลายเป็นจุดนำสายตาที่เห็นได้ชัดเจน

ในผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้านำหลักการของการใช้รูปร่างและรูปทรงเข้ามามีบทบาท ในเรื่องของการกำหนดเรื่องราวและเนื้อหาเช่นเดียวกับผลงานในชิ้นที่ 1 ทุกประการ หากแต่รูปร่างและรูปทรงที่มีขนาดใหญ่เป็นรูปทรงของกระป๋องและรูปทรงของไก่ซึ่งสร้างให้เห็นได้ชัดเจนแต่ตัวกระป๋องมีการนำเส้นโค้งและมีการใช้น้ำหนักเข้มจึงทำให้เกิดมิติและทำให้เกิดเป็นรูปทรงของกระป๋องขึ้นมา

วิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ

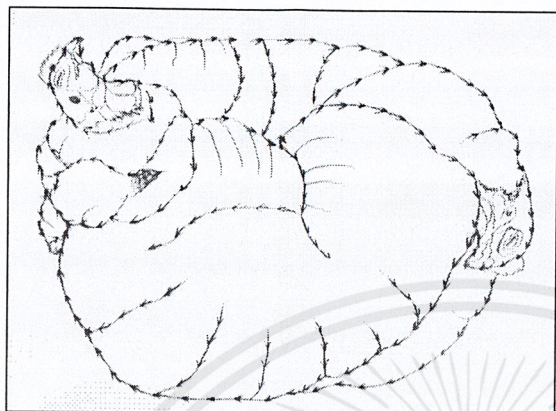
สิ่งต่างๆ ใน โลกนี้ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่เกิดขึ้น โดยมนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นต่างก็ประกอบด้วยส่วนประกอบย่อยๆ รวมกัน เป็นองค์ประกอบของส่วนรวมจึงจะเกิดคุณค่าและความสมบูรณ์ขึ้นได้ ซึ่งจะเห็นได้จากร่างกายของคนเราประกอบด้วยส่วนต่างๆ เช่น ลำตัว ศีรษะ แขน ขา และอวัยวะน้อยใหญ่มากมาย หากอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดมีความบกพร่องหรือขาดหายไปก็จะกลายเป็นคนพิการ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ยากลำบากและไม่ได้รับความสุขสมบูรณ์เท่าที่ควร

ในงานศิลปะก็เช่นเดียวกัน จำเป็นต้องมีส่วนประกอบต่างๆ ของศิลปะที่สัมพันธ์กันจึงจะทำให้เกิดคุณค่าทางความงาม โดยใช้ส่วนประกอบต่างๆ ทางศิลปะ นำมาจัดรวมกันให้เกิดคุณค่าทางความงามเรียกการจัดนี้ว่าองค์ประกอบศิลป์

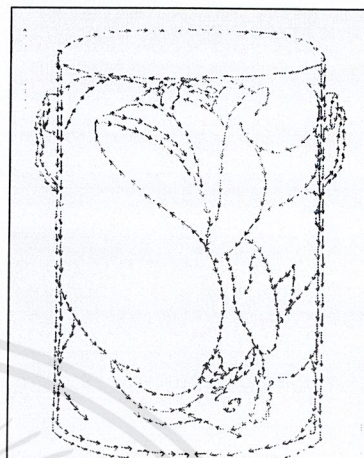
องค์ประกอบศิลป์หมายถึง ศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก ความคิดหรือความงาม ซึ่งประกอบด้วยส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นและส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุ

องค์ประกอบพื้นฐานด้านรูปธรรมของศิลปะ คือสิ่งที่แสดงแนวคิดเกี่ยวกับเนื้อหาและเรื่องราวของศิลปินให้เห็นหรือรับรู้ผ่านผลงานศิลปะ ดังนั้นหลักของการจัดองค์ประกอบงานศิลปะ ประกอบด้วย ความกลมกลืน(Harmony) ความหลากหลาย(Variety) ความสมดุล(Balance) สัดส่วน(Proportion) ความเป็นเด่น(Dominance) การเคลื่อนไหว(Movement) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องนำหลักการดังกล่าวมาทำความเข้าใจ และอธิบายให้เห็นถึงความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ของข้าพเจ้าซึ่งสามารถจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

ความกลมกลืน(Harmony)

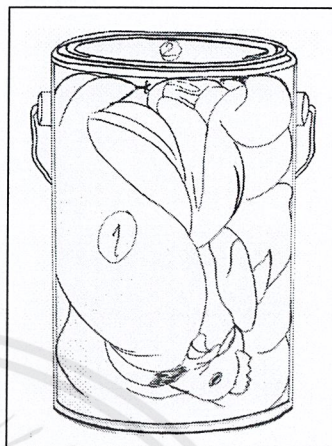
ในผลงานชิ้นที่ 1 ในเรื่องของความกลมกลืนนั้นเกิดจากการใช้สีและการกำหนดทิศทางของรูปทรงที่ปรากฏในผลงานให้มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยที่องค์ประกอบภายในภาพ มีการใช้สีโทนเดียวกันและลักษณะของก้อนเนื้อ ซึ่งมีทิศทางตามลูกศรคือเคลื่อนให้ไปในทิศทางเดียวกันและมีการทับกันลักษณะเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน

ในผลงานชิ้นที่ 2 ในเรื่องของความกลมกลืนนั้นเกิดจากการใช้สีและการกำหนดทิศทางของรูปทรงที่ปรากฏในผลงานเช่นเดียวกับผลงานชิ้นที่ 1 ทุกประการหากแต่ผลงานชิ้นที่ 2 มีการจัดวางให้เหมาะสมกับพื้นที่ภายในกระป๋องในลักษณะของเนื้อที่ถูกอัดแน่นอยู่ในกระป๋อง ซึ่งเป็นการสร้างให้รูปทรงของไก่อกลมกลืนไปกับรูปทรงของกระป๋อง(ตามทิศทางของลูกศร)

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

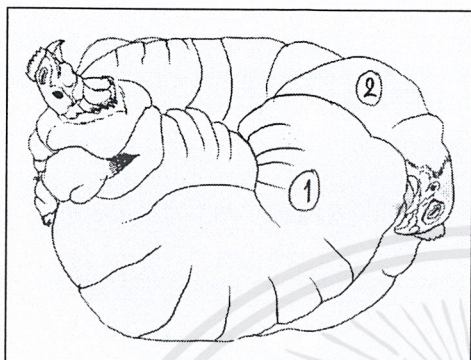

ความหลากหลาย(Variety)

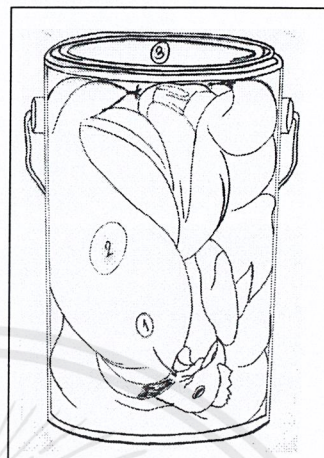
ในผลงานชิ้นที่ 1 ในเรื่องของความหลากหลายภายในงานนั้นเห็นได้น้อยเพราะลักษณะของงานเป็นการเน้นองค์ประกอบเด่นเป็นส่วนมาก ความเป็นชั้นของเนื้อไม้ที่มีลักษณะความเป็นชั้นเกิดขึ้นและลักษณะการวางรูปร่างของหัวไม้ที่ต่างกัน(หมายเลข 1 และหมายเลข 2)

ในผลงานชิ้นที่ 2 ในเรื่องของความหลากหลายภายในงานนั้นเห็นได้น้อยเพราะลักษณะของงานเป็นการเน้นองค์ประกอบเด่นเป็นส่วนมาก แต่ยังมี ความหลากหลายของรูปทรงที่เกิดขึ้นภายในงานคือรูปทรงของ ขงที่เป็นวัตถุ(หมายเลข 2)กับรูปทรงของสัตว์(หมายเลข 1)

ผลงานชิ้นที่ 1

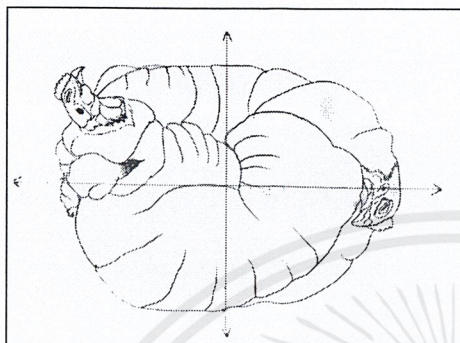
ผลงานชิ้นที่ 2

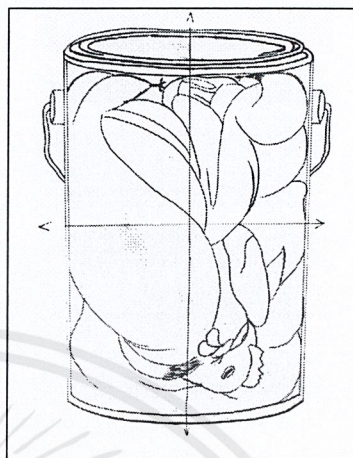
ความเป็นรอง(Variety)

ในผลงานชิ้นที่ 1 และ ชิ้นที่ 2 ความเป็รรองเกิดขึ้นในรูปทรงของเนื้อไก่ที่ให้ความรู้สึกอ่อนนุ่ม รวมถึงไปถึงรูปทรงของปีกไก่และขาไก่ ซึ่งเป็นรูปทรงที่สนับสนุนรูปทรงที่แสดงความเป็นเด่นให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

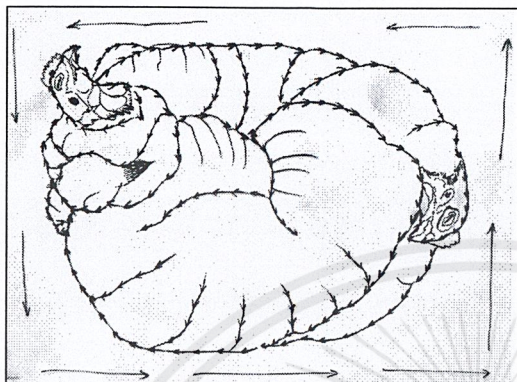

ความสมดุล(Balance)

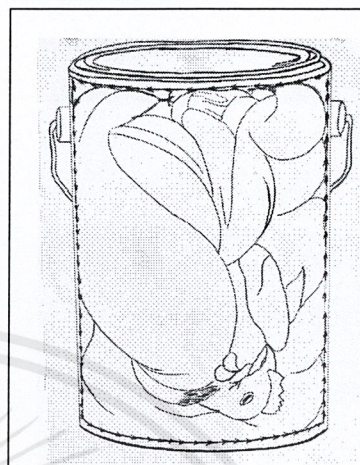
ในผลงานชิ้นที่ 1 ในเรื่องของความสมดุลภายในผลงานนั้นที่มีการจัดวางภาพในลักษณะอยู่ตรงกลางและภาพมีขนาดใหญ่ด้วยจึงทำให้ภาพดูไม่มีการเอนเอียง และมีจุดนำสายตาที่อยู่ตรงกลาง แต่หากมองในเรื่องของรูปทรงของไปก็กับความเป็นจริงแล้วขนาดของตัว หัวและขาจะขัดแย้งกันมาก หากมองในแง่ของความสมดุลที่ใช้หลักของการสมมาตรตั้งเส้นแกนหมายเลข 1 และ 2 แบ่งตามภาพ จะเห็นได้ว่าภาพมีการสมดุลการเท่ากันทางความรู้สึกหรือแบบ 2 ข้างไม่เหมือนกันที่เรียกว่าเกิดความสมดุลแบบอสมมาตร

ในผลงานชิ้นที่ 2 ในเรื่องของความสมดุลภายในผลงานนั้นในลักษณะเช่นเดียวกับผลงานในชิ้นที่ 1 ทุกประการ คือเมื่อแบ่งตามเส้นแกนหมายเลข 1 และ 2 จะเกิดความสมดุลแบบเท่ากันทางความรู้สึกหรือแบบ 2 ข้างไม่เหมือนกัน ที่เรียกว่าเกิดความสมดุลแบบอสมมาตร

ผลงานชิ้นที่ 1

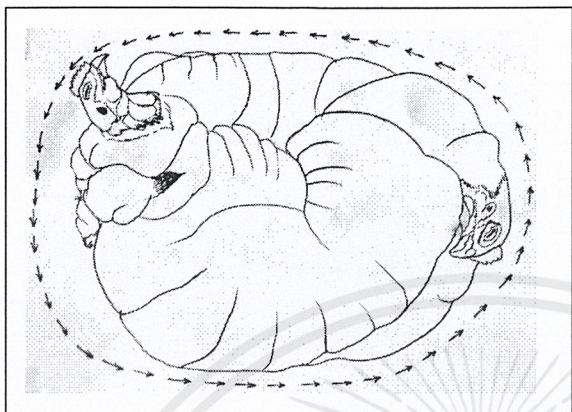
ผลงานชิ้นที่ 2

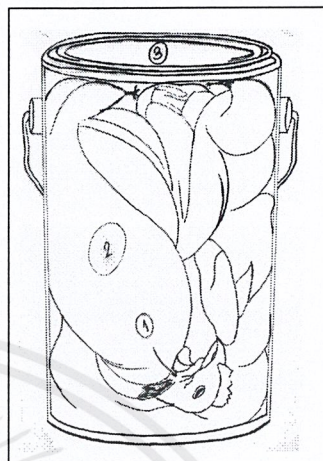
สัดส่วน(Proportion)

ในผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 ในเรื่องของสัดส่วนภายในงานจะเห็นได้ชัดคือสัดส่วนของตัวไก่ หัว และขาที่มีสัดส่วนผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริงสามารถสังเกตได้จากรูปข้างต้น และการจัดสัดส่วนของภาพที่มีการนำรูปทรงของไก่มาจัดวางกึ่งกลางของภาพและกำหนดขนาดของไก่กับพื้นที่ภายใน ทำให้รู้สึกว่าได้สัดส่วนที่เหมาะสมกับแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอ

ผลงานชิ้นที่ 1

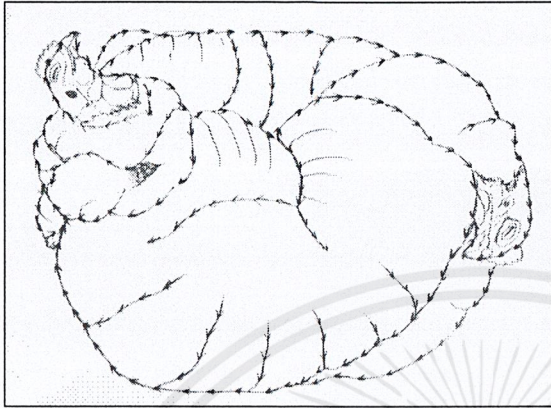
ผลงานชิ้นที่ 2

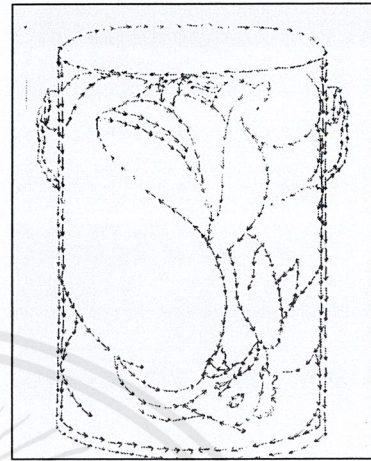
ความเป็นเด่น(Dominance)

ในผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 ในเรื่องของความเป็นเด่นที่เกิดขึ้นภายในผลงานนั้น ความเป็นเด่นปรากฏอย่างชัดเจนในรูปทรงของหัวไก่ ถึงจะมีขนาดเล็กแต่มีสีที่โดดเด่น และเป็นรูปทรงที่ควบคุมความรู้สึกโดยรวมของภาพ อธิบายได้ถึงแนวคิดรวมถึงความต้องการในการแสดงออกได้อย่างชัดเจน หากแต่ความเป็นเด่นในผลงานชิ้นที่ 2 ยังปรากฏอยู่ในส่วนของรูปทรงกระป๋องซึ่งทำให้แนวคิดของผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 แตกต่างกันอีกด้วย

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

การเคลื่อนไหว(Movement)

ในผลงานชิ้นที่ 1 ในเรื่องของการเคลื่อนไหวเกิดจากภายในผลงานที่ใช้ลักษณะความเป็นเส้นโค้งของลำตัว ใกล้เคียงทำให้เกิดลักษณะการเคลื่อนไหวของเส้นไปในทิศทางเดียวกัน ดังลูกศรในภาพข้างต้น

ในผลงานชิ้นที่ 2 มีการเคลื่อนไหวเช่นเดียวกับผลงานชิ้นที่ 1 ทุกประการ หากแต่มีการเคลื่อนไหวของเส้นรอบนอกซึ่งเป็นรูปทรงของกระป๋องเพิ่มเติม

บทที่ 5

บทสรุปการสร้างสรรค์

ในสภาพสังคมปัจจุบัน ความต้องการในด้านของผลประโยชน์ทางธุรกิจการค้ามีมากขึ้น มาตรฐานของการดำรงชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เกิดวัฒนธรรมการผลิตเพื่อบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ด้วยเช่นกัน มนุษย์จึงสรรหาสิ่งที่น่าสนใจเพื่อการบริโภคนั้นจนกลายเป็นวัฒนธรรมที่มีการผลิตเพื่อบริโภคเกินความจำเป็น

อุตสาหกรรมอาหารเพื่อการค้า ในตลาดผู้บริโภคขนาดใหญ่มีการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดการเพิ่มศักยภาพของการผลิต ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้มนุษย์คิดค้นกรรมวิธีเพื่อเพิ่มผลผลิตในอุตสาหกรรมของตน โดยปรับเปลี่ยนพันธุกรรมสัตว์ในสังคมอุตสาหกรรมให้มีขนาดและปริมาณที่เพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจการค้าเชิงพาณิชย์ การกระทำเหล่านี้ล้วนมาจากความต้องการของมนุษย์ ที่มีการลู่ล้าธรรมชาติ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านบริโภคและผลประโยชน์ของตัวเองเป็นหลัก โดยไม่ตระหนักถึงผลของการกระทำที่เกิดขึ้นตามมาต่อสัตว์เหล่านั้น และมนุษย์ยังชื่นชมและพอใจกับการกระทำของตนเองว่าเป็นการพัฒนา ก้าวหน้า แต่แท้จริงแล้ว กลับทำให้พัฒนาการในด้านของจริยธรรมที่ลดลงมากกว่า

ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความต้องการที่โหดร้าย” ฉบับนี้เป็นเอกสารประกอบผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้น ในช่วงระยะเวลาของการศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นการอธิบายถึงแรงบันดาลใจ แนวความคิดและขั้นตอนต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นการสร้างรูปแบบของผลงานให้ได้ตามเนื้อหาที่จะนำเสนอซึ่งเป็นเนื้อหาที่แสดง ถึงความต้องการของมนุษย์ในปัจจุบันที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมอาหาร โดยนำลักษณะของสัตว์ที่ถูกมนุษย์กระทำกับความต้องการของมนุษย์ที่มีมากขึ้นมาประกอบกันเพื่อมาสร้างเป็นรูปแบบของผลงาน

การดำเนินงานและขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานเริ่มต้นจากการค้นคว้า หาข้อมูล รวมถึงอิทธิพลด้านต่างๆ ที่มีผลต่อแนวคิดและเนื้อหาของเรื่องราว ที่ต้องการจะถ่ายทอดสู่ผลงานเมื่อรวบรวมข้อมูลและความคิดแล้วจึงนำมาสร้างภาพร่างเพื่อทำการศึกษาและค้นหารูปแบบของผลงานรวมทั้งปัญหาต่างๆ เพื่อนำมาแก้ไขให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน

เทคนิคที่ตอบสนองต่อรูปแบบและลักษณะของผลงาน ในที่นี้ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรด(Etching) ในการแสดงออก เพราะเป็นเทคนิคที่เหมาะสมและสอดคล้องกับรูปแบบและเนื้อหาของผลงานมากที่สุด

จากเอกสารประกอบผลงานชุดนี้ได้แสดงให้เห็น ขั้นตอนของการสร้างผลงาน ตั้งแต่การกำหนดจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ ขอบเขตการสร้างสรรค์ รวมทั้งค้นหาอิทธิพล และทัศนคติ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามแนวทางการพัฒนาการและแสดงออกในผลงาน ตลอดจนสรุปกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจากประสบการณ์การศึกษา ค้นคว้า ปฏิบัติงานที่สัมพันธ์กับสภาพจริงของสังคมที่มีรูปแบบวัฒนธรรมต่างไปจากรูปแบบที่ข้าพเจ้าคุ้นเคย ซึ่งทำให้ได้ประโยชน์แก่ตนเองทั้งข้อคิดในการดำเนินชีวิตและการได้สร้างประโยชน์แก่สังคม โดยส่งผ่านด้วย ผลงานศิลปะชุดนี้

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการทำผลงานที่ผ่านมาปัญหาส่วนใหญ่จะเกิดขึ้น ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจริงมีความผิดพลาดในเรื่องของชิ้นงาน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของรูปแบบที่จะนำเสนอ ขั้นตอนของกระบวนการการทำเทคนิคหรือแม้แต่ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ออกมา ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ จึงมีการนำผลงานกลับไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ผลงานที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการนำเสนอและมีความสมบูรณ์ของผลงานมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

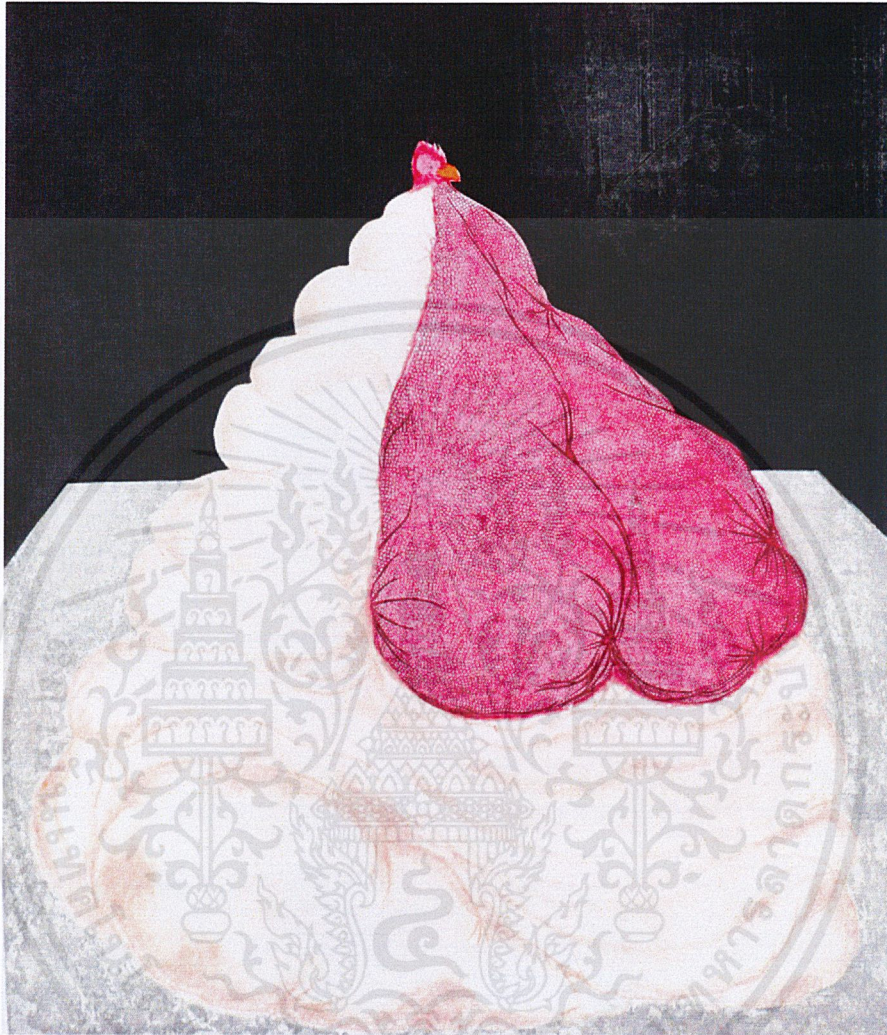
บรรณานุกรม

- Barry Popkin. โสภภาพ ควรัซ (แปล). 2009. *The World is Fat*. กรุงเทพฯ. โฟสต์บุ๊กส์
- Jack W. Plunkett. 2010. *Plunkett's Food Industry Almanac 2010*. การวิจัย Plunkett, Ltd
- Michele Simon. สุทธิ เกียรติประจักษ์ (แปล). 2010. กระจกหน้ากากอุตสาหกรรมอาหาร (Appetite For profit). กรุงเทพฯ. แผนงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ (คคส.) คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คู่มือประชาชนเรื่องความ(ไม่)มั่นคงทางอาหารกับทางออกของประเทศไทย. นนทบุรี. มูลนิธิชีวิตดี ชลูด นิ่มเสมอ, ศ.เกียรติคุณ. 2531. องค์ประกอบของศิลปะ. อมรินทร์
- (<http://www.foodincmovie.com/>)
- (<http://www.gotomanager.com/news/details.aspx?id=86267>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ความต้องการที่โหดร้าย no.1

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 60x80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ความต้องการที่โหดร้าย no.2

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 50x70 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

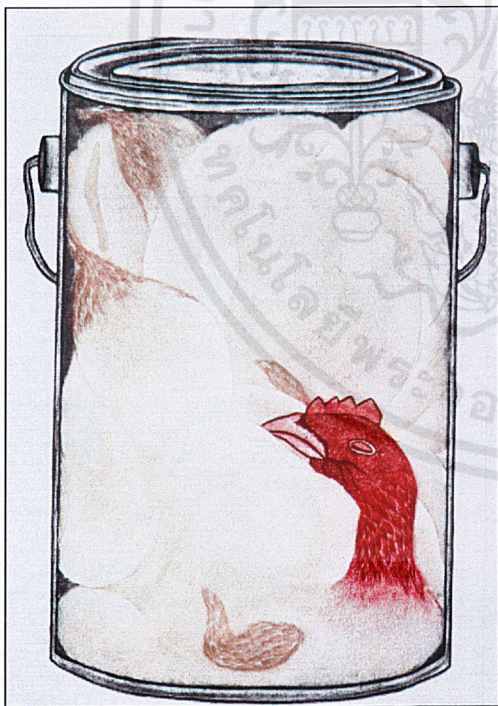
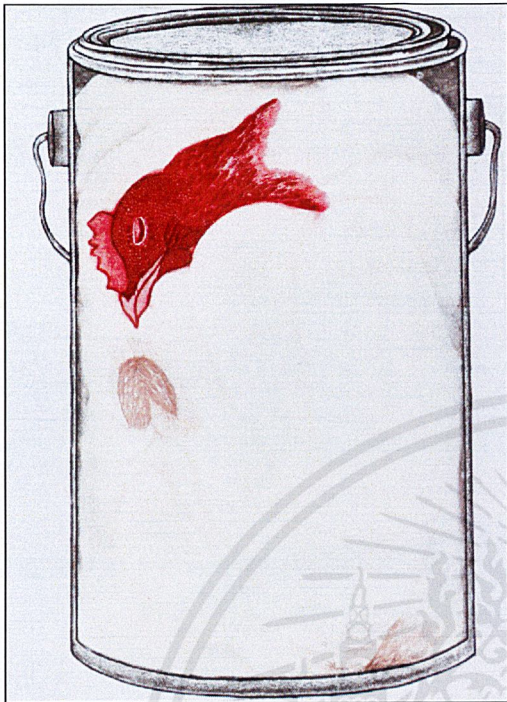

ชื่อผลงาน ความต้องการที่โหดร้าย no.3

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 50x70 ซม.

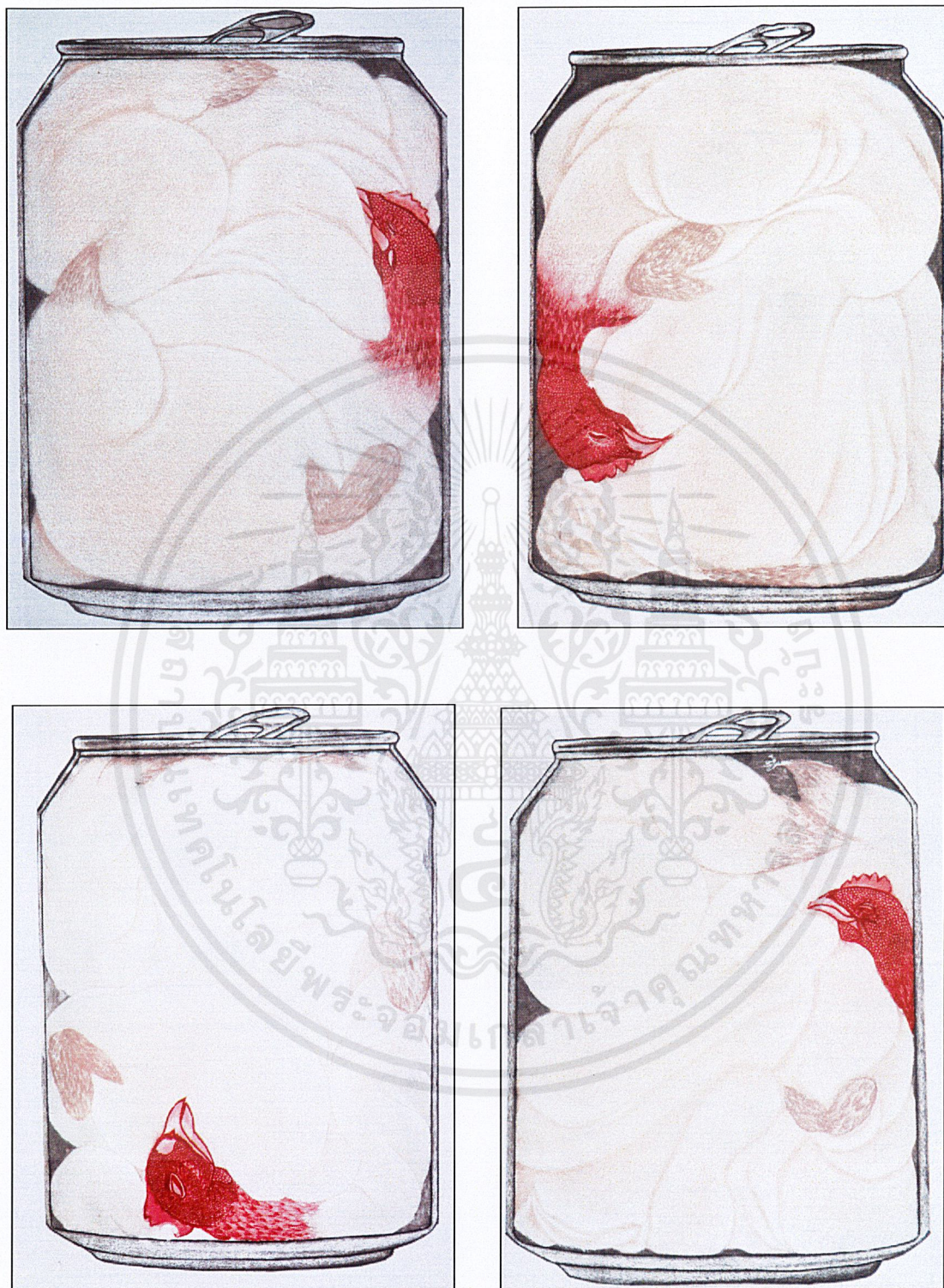
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ความต้องการที่โหดร้าย no.4

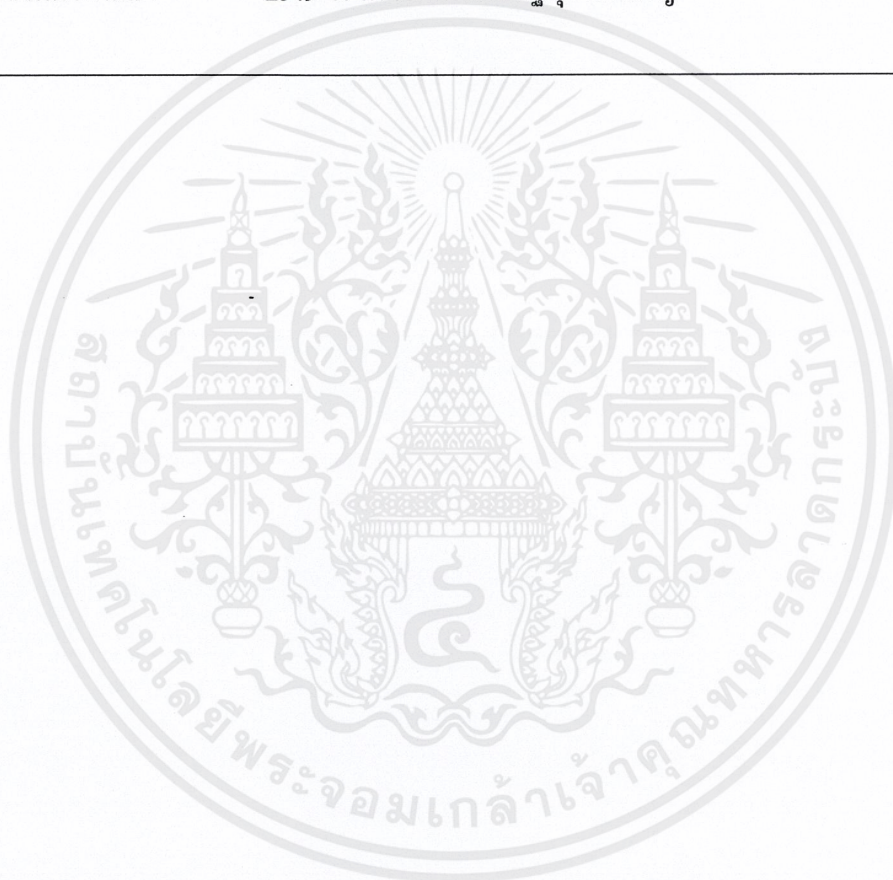
เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 27x19 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาว เตือนใจ อภิปริญา
 วัน เดือน ปีเกิด 31 สิงหาคม 2531 ที่กรุงเทพฯ
 ที่อยู่ 4/13 ซอยหทัยราษฎร์ 37 แขวงสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา
 กทม 10510
 ประวัติการศึกษา 2549 โรงเรียนสตรีศรีนครินทร์บำเพ็ญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้